

شکایت فعالان عرصه زنان در دادسرای تهران

وکیل نه تن از زنان فعال در عرصه زنان که در تجمع روز جهانی زن در پارک دانشجو مورد ضرب و شتم قرار گرفته بودند، از ارایه شکایت موکلان خود به دادسرای ناحیه ۱۱ عمومی و انقلاب تهران خبر داد. نسرين ستوده در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" با اعلام این مطلب گفت: به دنبال ایراد ضرب و شتم موکلانم در مراسم روز جهانی زن در مقابل پارک دانشجو، صبح امروز با حضور در شعبه دوم دادسرای ناحیه ۱۱ عمومی و انقلاب تهران شکایت موکلانم را از ضاربین به ثبت رساندم. وی شیرین عبادی و محمد سیف زاده از اعضای موسس کانون مدافعان حقوق بشر را از دیگر وکلای پرونده عنوان کرد و گفت: در این پرونده شش شاهد وجود دارد که شاهد ضرب و شتم موکلانم در تجمع روز جهانی زن بودند، بر همین اساس طبق دستور بازپرس پرونده قرار است روز شنبه شاکیان پرونده به همراه شهود در شعبه دوم دادسرای ناحیه ۱۱ عمومی و انقلاب تهران حاضر و به ارایه توضیحات خود بپردازند.

منصور اسانلو را آزاد کنید!

۴۴۵ نفر از فعالین سیاسی، دانشجویی و فرهنگی در نامه ای نسبت به ادامه ی حبس منصور اسانلو رهبر سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه اعتراض کرده و خواهان آزادی وی شد. متن کامل این نامه و اسامی امضا کننده آن به شرح زیر است:

منصور اسانلو از رهبران سندیکا

اینک افزون بر چهار ماه است که منصور اسانلو فعال کارگری به ناحق در بازداشتگاه امنیتی در سلول انفرادی و در شرایطی سخت به سر می برد و پاره ای از گزارشها حاکی از اعمال فشار شدید بر نامبرده برای اخذ اعترافات غیرواقعی است. او در این مدت از تمامی حقوق انسانی و شهروندی اعم از ملاقات متعارف با خانواده و وکیل و... محروم بوده است. علی رغم ترفند همیشگی طرح اتهامات گسترده در بدو بازداشت تاکنون هیچ مدرک مستندی از سوی دستگاه قضایی منتشر نشده است. بنیانگذاری و

فعالیت در سندیکای کارگری مطابق اعلامیه جهانی حقوق بشر، الزامات عضویت در سازمان جهانی کار و قانون اساسی حق مسلم و بدیهی فعالان کارگری است. از این رو تلاشهای بی وقفه و خستگی ناپذیر منصور اسانلو در بنیانگذاری سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی و پیگیری برای تحقق خواسته های صنفی اعضا این سندیکا ضمن آنکه اقتضاء حقوق شهروندی ایشان است، در خور تشویق و قدردانی است. ما امضا کنندگان زیر با الهام از اعلامیه جهانی حقوق بشر، مقوله نامه های جهانی کار که به تایید و امضاء جمهوری اسلامی نیز رسیده و موظف به عمل به آنها است و دو ماهه بودن مهلت بازداشت موقت خواستار آنیم که به فوریت آقای منصور اسانلو از زندان آزاد شوند و زمینه احقاق حقوق ایشان با برگزاری دادگاه صالح علنی فراهم شود و همچنین تاکید می کنیم که برخورداری از سندیکای مستقل کارگری حق بدیهی و سلب ناشدنی کارگران و زحمتکشان می باشد که مطالبه آن نباید با زندان، اخراج و اذیت و آزار خانواده ها مواجه شود. آنهم در زمانه ای که قبضه کنندگان قدرت شعار "حمایت از محرومان" را سر می دهند. در پایان موکدا از مسئولان مربوط می خواهیم به خواسته های صنفی رانندگان شرکت واحد توجه نشان داده، زمینه بازگشت به کار شرافتمندانه رانندگان اخراج شده به دلایل سیاسی را فراهم سازند.

زندانی دروایش گنابادی به جرم حضور در حسینیه خود

وکیل دروایش گنابادی از صدور حکم یک سال حبس تعزیری برای خود و یکی از وکلای این پرونده و همچنین ۵۲ نفر از این دروایش گنابادی که پیش از این در شعبه ۱۱۲ دادگاه عمومی جزایی قم محاکمه شده بودند، خبر داد.

فرشید یداللهی در گفت و گو با خبرنگار "ایلنا" با اعلام این مطلب، گفت: طبق رأی صادره از سوی شعبه ۱۱۲ دادگاه عمومی جزایی قم، کلیه ۵۲ نفر دروایش گنابادی به اتهام اختلال در نظم عمومی و تضرر از دستور پلیس به یک سال حبس تعزیری، ۷۴ ضربه شلاق و پرداخت ده و پنج میلیون ریال جزای نقدی محکوم شدند. وی افزود: بنده و امید بهروزی که از وکلای این پرونده هستیم نیز به تحمل یک سال حبس تعزیری، ۷۴ ضربه شلاق، پرداخت ده میلیون ریال جزای نقدی و پنج سال محرومیت از شغل و کالت

تهدید دانشجویان معترض دانشگاه رجایی

در چند روز گذشته از طرف اداره ی کل حراست وزارت آموزش و پرورش نامه هایی به منزل حداقل یکصد نفر از دانشجویان معترض دانشگاه رجایی ارسال شده و در آن رسماً خانواده ها را تهدید به اخراج فرزندانشان از دانشگاه نموده اند .

در این نامه تحصن بیش از نود درصد از دانشجویان این دانشگاه، تحرکات تعدادی اخلاکگر معرفی شده و از خانواده ها خواسته شده است فرزندان خود را کنترل کنند .

متن این نامه های تهدیدآمیز به شرح زیر است:

ولی محترم آقا/خانم سلام علیکم

با احترام از آنجا که جمعی از دانشجویان این دانشگاه خواستار رفع برخی مشکلات صنفی خود بوده اند، کمیته ای با حضور مسئولان ذیربط و نمایندگان دانشجویان تشکیل و نسبت به بررسی و حل و فصل موارد، تصمیماتی را اتخاذ نموده اند. متأسفانه در این میان تعداد معدودی دانشجو به بهانه های مختلف ضمن اخلال در نظم عمومی دانشگاه و سلب آسایش دیگر دانشجویان و اساتید، از رفتن به کلاس خودداری نموده و علیرغم خویشتن داری و قول پیگیری از سوی مسئولین ، و تحرکات قانون شکنانه ی خود در دانشگاه ادامه می دهند، که با کمال تأسف فرزند شما نیز در این عده حضور دارد. انتظار می رود راهنمایی های مشفقانه ی شما ولی محترم مانع از برخورد انضباطی دانشگاه با ایشان گردید که از جمله عواقب سوء احتمالی آن تعلیق تحصیل و ... نامبرده خواهد بود.

با تشکر فراوان حراست دانشگاه شهید رجایی

جلوگیری از حضور ایران در شورای حقوق بشر سازمان ملل

۶۵ کشور عضو سازمان ملل خواستار عضویت در شورای جدید حقوق بشر سازمان ملل هستند که عده ای از این

کشورها حقوق بشر را رعایت نمی کنند.

محکوم شدیم. وکیل در اویش گنابادی تصریح کرد: موکلانم پیش از این به مدت ۱۵ روز در بازداشت موقت به سر بردند و سپس با قرار کفالت و وثیقه آزاد شدند.

زهرا کاظمی

وکیل اولیای دم زهرا کاظمی نسبت به اظهار نظر دادستان کل کشور در مورد این پرونده قبل از اتخاذ تصمیم از سوی قضات هیات تشخیص دیوان

عالی کشور، انتقاد کرد. محمد سیف زاده در تماس با خبرنگاری کار ایران (ایلنا) در واکنش به اظهارات دادستان کل کشور که موضوع فوت زهرا کاظمی را قتل شبه عمد دانسته بود، گفت: موضوع این پرونده طبق بند ب ماده ۲۰۶ قانون مجازات اسلامی قتل عمد است و دادگاه تجدیدنظر هم این موضوع را تایید و استناد دادگاه بدوی مبنی بر موضوعیت ماده ۲۵۵ قانون مجازات اسلامی در این پرونده را نیز رد کرده است. وکیل اولیای دم زهرا کاظمی در ایرادی دیگر نسبت به اظهارات دادستان کل کشور، گفت: با توجه به اینکه این پرونده در هیات تشخیص دیوان عالی کشور مطرح است و در اواسط شهریور ماه برای مطالعه مستشاران به داخل شعبه می رود، خلاف قانون است که دادستان کل کشور پیش از تصمیم قضات هیات تشخیص در مورد این پرونده اظهار نظر ماهوی کند چون ممکن است که شایبه خطدهی به قضات مستقل دیوان عالی کشور به ذهن متبادر شود.

اخراج ۷ هزار کارگر

سیدمصطفی سیدهاشمی در مراسم افتتاح ساختمان کمیته امداد مراغه با اعلام این مطلب افزود: اصلاح مصوبه ی شورای حقوق و دستمزد برای تثبیت کار کارگران در کارخانجات ضروری است. وی گفت: افزایش حقوق کارگران به میزان ۵۳ درصد نسبت به سال گذشته برای بخش صنعت، صنعت گران و تولیدکنندگان بسیار سنگین است و اگر به مصوبه حقوق کارگران در شورای حقوق و دستمزد کارگران تجدیدنظر نشود، شاهد اخراج کارگران زیادی از کارخانجات در سال جاری خواهیم بود.

مقررات ماکمه سران رژیم جمهوری اسلامی را فراهم کنیم

ادراک فساد ۹/۲ و سوئیس با شاخص ادراک فساد ۹/۱ نیز به ترتیب در رده‌های بعدی قرار دارند.

کره شمالی نیز با شاخص ادراک فساد ۱/۵ فاسدترین کشور جهان از این نظر معرفی شده است.

بانک جهانی در ادامه گزارش خود شاخص مبارزه با فساد در ایران را ۵۹/۰ اعلام و رتبه دولت ایران از نظر مبارزه با فساد در میان ۱۵۹ کشور جهان را ۹۲ تعیین نموده است.

شاخص مبارزه با فساد ارقامی از منفی ۲/۵ تا ۲/۵ را در بر می‌گیرد که هر چه این رقم بیشتر باشد دلالت بر مبارزه گسترده‌تر با فساد دارد. فنلاند با نمره ۲/۵ نخستین کشور دنیا از نظر مبارزه با فساد اداری شناخته شده و سنگاپور با ۲/۴۴ و نیوزلند با ۲/۳۸ به ترتیب در مراتب بعدی قرار دارند

تفنگداران ما با خونسردی بیگناهان عراقی را می‌کشند

به گزارش خبرگزاری فرانسه، جان مورتا، از قانون‌گذاران آمریکایی که از افسران بازنشسته‌ی ارتش آمریکا نیز می‌باشد، به خبرنگاران گفت: نیروهای ما بیش از حد واکنشی شده‌اند. چرا که فشار بر روی آنها بسیار زیاد است. به همین دلیل آنها با خونسردی مردم بیگناه را می‌کشند.

وی افزود: هیچ تبادل آتشی وجود ندارد که به واسطه‌ی آن کسی کشته شود. هیچ بمب جاده‌ای که باعث قتل این مردم بیگناه شود، وجود ندارد. مجله‌ی تایمز در گزارش ۲۷ مارس خود به نقل از یک گروه حقوق بشری و ساکنان شهرک حدیثه در عراق، اعلام کرد: نیروهای آمریکایی با انداختن خمپاره و تیراندازی وارد خانه‌ایی شده و ۱۵ تن از اهالی غیر مسلح این خانه از جمله زنان و کودکان را کشتند. مورتا گفت: تعداد تلفات دو برابر بیشتر و اوضاع بسیار وخیم‌تر از آنچه گزارش می‌شود، است.

سرهنگ سین گیسون، سخنگوی تفنگداران آمریکایی در گفت‌وگو با تایمز نظامی گفت: من نمی‌دانم که مورتا این اطلاعات را از کجا آورده است. می‌توان در این مورد تحقیق و بررسی کرد. مورتا از معتقدان جدی جنگ عراق گفته است که چنین اقداماتی در نتیجه‌ی طراحی نامناسب و عدم آموزش و تعداد نامناسب نیروها در عراق می‌باشد. وی تاکید کرد: به نظر من فشار بیش از حد و تمدید حضور نیروها در مناطق جنگی بخش جدی این مشکل می‌باشد. این افراد تحت فشارهای دائم قرار دارند و همین

سازمان دیدبان حقوق بشر از سازمان ملل می‌خواهد تا از عضویت هفت کشور آذربایجان، کوبا، ایران، چین، پاکستان و روسیه در این شورا جلوگیری کند و اجازه حضور این هفت کشور در شورای حقوق بشر سازمان ملل را ندهد.

کنت روت رئیس دیدبان حقوق بشر همچنین تردید خود را از اجازه شرکت کشورهایی مانند هند آفریقای جنوبی و ونزوئلا ابراز می‌دارد ولی از مخالفت با شرکت آمریکا در این شورا خودداری کرد. شورای جدید حقوق بشر سازمان ملل علیرغم مخالفت‌های آمریکا در ماه مارس شکل گرفت، آمریکا خواستار آن بود که یک کرسی دائم همراه با حق وتو را در این سازمان کسب کند.

کشورهایی که خواستار عضویت در این شورا هستند برای کسب کرسی نیاز به رای ۹۶ کشور عضو دارند تا بتوانند به عضویت این شورا درآیند. رای گیری انتخابات این شورای مخفی خواهد بود.

کشورهایی که به عضویت این شورا در خواهند آمد باید بپذیرند که وضعیت حقوق بشر در کشور متبوع‌شان بطور مستمر زیر نظر باشد تا بتوانند عضویت خود را در این شورا حفظ کنند.

در کمیسیون حقوق بشر منحل شده کشورهایی که خود حقوق بشر را شدیداً زیر پا می‌گذاشتند شرکت داشتند که می‌توانستند از این طریق اجرای مجازات‌ها بر علیه خود جلوگیری کنند.

کنت روت معتقد است، اینکه کشورهایی مثل برمه، نپال، کره شمالی، سودان، روسیه سفید و ساحل عاج تقاضای عضویت نکرده‌اند خود نشان از آن دارد که این شورا بهتر از کمیسیون قبلی عمل خواهد کرد.

رتبه ۹۲ دولت ایران در مبارزه با اشکال مختلف فساد اداری ۹۲

بانک جهانی در گزارشی با عنوان «گزارش وضعیت جهانی» به بررسی وضعیت فساد اداری در کشورهای مختلف جهان و مبارزه دولت‌ها با این

پدیده پرداخته است. در این گزارش شاخص ادراک فساد در ایران ۲/۹ اعلام شده که بدین ترتیب این کشور در میان ۱۵۹ کشور جهان از نظر گستردگی فساد اداری در جایگاه نود و دوم جای گرفته است. شاخص ادراک فساد ارقامی از ۰ تا ۱۰ را در بر می‌گیرد که هر چه این رقم کمتر باشد دلالت بر فساد اداری بیشتر دارد. سنگاپور با شاخص ادراک فساد ۹/۴ به عنوان سالمترین کشور دنیا از نظر فساد اداری شناخته شده است. سوئد با شاخص

متولد شده از این گونه مواردند. بنیاد خیریه مورد بحث می گوید که هر سال قریب به دو میلیون نوزاد در ظرف ۲۴ ساعت پس از تولد می میرند و خاطرنشان می سازد که تدابیر ساده بهداشتی یا آموزشی درباره خطرات زایمان می تواند از بسیاری از این مرگ ها جلوگیری کند. به عقیده بنیاد نجات کودکان، اگرچه کشورهای فقیرتر غالباً بیشترین مشکلات را دارند ولی برخی از آنها توانسته اند که با صرف مبلغ نسبتاً کمی، از طریق پرداختن به مسائل ضروری اولیه مانند واکسینه کردن مادران در برابر بیماری کزاز و تربیت قابله های مجرب، شمار مرگ نوزادان را کاهش دهند. از نتیجه گیری های گزارش چنین برمی آید که برای یک مادر، کشورهای اسکاندیناوی امن ترین و کشورهای آفریقایی خطرناک ترین محل است. بنیاد نجات کودکان همچنین با در نظر گرفتن عواملی مانند مرگ های در حین زایمان، درصد زنانی که از وسایل مدرن برای پیشگیری از بارداری استفاده می کنند و نیز نرخ باسوادی مادران، شاخصی را تهیه کرده که نشان می دهد کجای دنیا امن ترین محل برای یک مادر است. در این فهرست که پس از بررسی وضعیت ۱۲۵ کشور تهیه شده سوئد امن ترین کشور بوده و سایر کشورهای اسکاندیناوی در زمره ده کشور صدر لیست قرار می گیرند. کشور آفریقایی نیژر، خطرناک ترین کشور برای یک مادر شناخته شده و به اتفاق ۹ کشور دیگر آفریقایی ده کشوری اند که در آخرین رده قرار گرفته اند.

روز جهانی آزادی مطبوعات؛ چالش ها و دستاوردها

سوم ماه مه روز جهانی آزادی مطبوعات است و سازمان آموزشی علمی و فرهنگی سازمان ملل متحد، یونسکو،

این مناسبت را در سال ۲۰۰۶ به عنوان "روز آزادی مطبوعات و مبارزه با فقر" نامیده است. در حالی که سازمان ملل متحد بر اهمیت آزادی مطبوعات و رسانه ها بر افزایش آگاهی عمومی و کمک به برطرف کردن مشکلات اجتماعی در کشورهای در حال توسعه تاکید دارد، روزنامه نگاران بسیاری از این کشورها دچار مشکلات زیادی در رابطه با اطلاع رسانی هستند. به گزارش سازمان خبرنگاران بدون مرز، از ابتدای سال ۲۰۰۶ تاکنون ۲۱ روزنامه نگار در سراسر جهان به قتل رسیده اند و ۱۲۰ خبرنگار و ۵۶ وبلاگ نویس نیز در زندان به سر می برند. این در حالی است که

امر آنها را وادار به اقدام این چنینی می کند. مورتا شش ماه قبل با ارائه قطعنامه ای به کنگره برای خارج کردن نیروهای آمریکایی از عراق، واشنگتن را شگفت زده کرد. این دمکرات آمریکایی گفت: از آن زمان تا کنون ما ۳۷۰ آمریکایی را از دست داده ایم و ماهانه ۹ میلیارد دلار خرج کرده ایم. ما فقط یک هزار عراقی را طی ماه گذشته به کام مرگ فرستاده ایم. حالا خود تصور کنید تاثیر این حوادث بر سربازان چگونه خواهد بود.

زنان و کودکان نخستین قربانیان قاچاق انسان در جهان

خبرگزاری فرانسه از وین گزارش داد: دفتر سازمان ملل در زمینه مواد مخدر و جنایت گزارشی اعلام کرد که زنان و کودکان اولین قربانیان قاچاق انسان در جهان به شمار می روند. این دفتر در گزارش خود ضمن اظهار تاسف در زمینه نبود واکنش موثر در برابر این نوع از قاچاق افزود: در عمل، هیچ کشوری در جهان از روند قاچاق انسان به دور نبوده است. گزارش می افزاید: ۱۲۷ کشور به ویژه در آسیا و شرق اروپا به عنوان کشورهای اصلی که افراد در آن قربانی قاچاق انسان هستند، شناسایی شده اند. در همین حال، ۱۳۷ کشور به عنوان کشورهای مقصد قاچاق انسان به ویژه در اتحادیه اروپا، آمریکای شمالی، کشورهای حوزه خلیج فارس، اسرائیل، ترکیه، چین و ژاپن تعیین شده اند. ۷۷ درصد از پرونده های قاچاق انسان به زنان، ۳۳ درصد به کودکان و ۹ درصد به مردان مربوط می شود. این درحالیست که سوءاستفاده جنسی از جمله اهداف قاچاقچیان انسان است که ۸۷ درصد از موارد قاچاق را تشکیل می دهد و ۸۲ درصد نیز به اهداف دیگر از جمله کار اجباری مربوط می شود. این دفتر در ادامه می افزاید: تلاش ها برای مبارزه با قاچاق به علت نبود اطلاعات دقیق همگی با عدم موفقیت مواجه می شوند. دفتر سازمان ملل در زمینه مواد مخدر و جنایت در این راستا، تمامی کشورهای جهان را به همکاری تنگاتنگ برای مبارزه و کاهش قاچاق انسان در سراسر جهان فراخواند.

۲ میلیون نوزاد، ظرف ۲۴ ساعت پس از تولد می میرند

گزارشی که بنیاد خیریه نجات کودکان، انتشار داده نشان می دهد که بسیاری از مرگ های نوزادان قابل اجتناب است. مرگ های ناشی از عفونت ها، زایمان خطرناک و کمی وزن نوزادی که تازه

روز دوشنبه حمایت کرده است و می گوید این اقدام نقش مهم مهاجران در جامعه و اقتصاد آمریکا را به خوبی آشکار خواهد کرد. این در حالی است که محافظه کاران آمریکا می گویند توجه بیش از اندازه ای به قانونی کردن اقامت مهاجران غیرقانونی می شود و خواستار تشدید مجازات های در نظر گرفته شده برای این افراد هستند.

تظاهرات هزاران آمریکایی علیه جنگ عراق

در روز شنبه هزاران آمریکایی در تظاهرات عظیمی در نیویورک خواستار پایان دادن به جنگ عراق و خروج هرچه سریعتر نیروهای آمریکایی از این کشور شدند. ال شارپتون روحانی مسیحی مدافع حقوق بشر که خود در این تظاهرات شرکت داشت گفت که:

" ما امروز به اینجا آمده ایم زیرا این جنگ غیرعادلانه و غیر اخلاقی است." بنا به اطلاعات رسمی نیروهای نظامی تنها در ماه آوریل هفتاد سرباز آمریکایی در عراق کشته شده اند و این بیشترین تعداد کشته شدگان آمریکایی در سال جدید میلادی است. این تظاهرات در منطقه مانهاتن به دعوت نیروهای هوادار صلح، مدافعان حقوق مدنی، سندیکاها و خانواده سربازان آمریکایی مستقر در عراق انجام شد. در دعوت به این تظاهرات سیندی شهان، مدافع گروه معروف به "صلح مام" نیز شرکت داشت که پسر خود را در جنگ عراق از دست داده است. در میان تظاهرکنندگان شخصیت های نامی دیگری مانند جسی جکسون مدافع حقوق بشر و سوزان ساراندون هنرپیشه معروف دیده می شدند. گروه های سازمان دهنده این تظاهرات تعداد شرکت کنندگان را بیش از سیصد هزار نفر اعلام کردند. از طرف نیروهای پلیس در این باره اطلاعی داده نشد.

از زمان شروع جنگ عراق تا بحال ۲۳۹۹ سرباز آمریکایی در این کشور کشته شده اند. بنا به اطلاع سازمان دهندگان این تظاهرات، خواست شرکت کنندگان علاوه بر پایان دادن سریع به جنگ عراق، علیه حمله احتمالی آمریکا به ایران در ارتباط با مناقشه هسته ای با این کشور نیز بوده است. مارجوری راموس یکی از شرکت کنندگان در تظاهرات ضد جنگ گفت: "آنها به ما دروغ

با کشته شدن ۶۸ خبرنگار در سال ۲۰۰۵، این سال پرتلفات ترین سال تاریخ مطبوعات جهان نام گرفته است. آزادی مطبوعات از ارکان اصلی مردم سالاری است و آزادی بیان از اصولی است که بر اساس بند نوزدهم اعلامیه جهانی حقوق بشر باید در همه جوامع رعایت شود و در این ارتباط یونسکو دسترسی آزاد مردم به اطلاعات را بزرگترین اصل آزادی مطبوعات می داند. زیرا آزادی مطبوعات به شفاف سازی عملکرد دولت ها و پاسخگویی بیشتر آنها در برابر شهروندان کمک می کند.

اعتصاب مهاجران اسپانیایی زبان در آمریکا

صدها هزار مهاجر اسپانیایی زبان در آمریکا قرار است روز دوشنبه اول ماه مه با برگزاری اعتصاب سراسری خواستار احترام به حقوق خود شوند. سازمان های مدافع حقوق مهاجران در آمریکا روز دوشنبه را "روز بدون مهاجران" نامیده اند.

گروه هایی که این حرکت کارگری را ترتیب داده اند می گویند اعتصاب در پاسخ به بحث های کنگره آمریکا درباره تعیین وضع مهاجران غیر قانونی و اصلاح قوانین مهاجرت این کشور سازماندهی شده است. بیشتر از یازده میلیون مهاجر غیر قانونی در آمریکا زندگی می کنند که بیشتر آنها از مرز مکزیک وارد این کشور شده اند و ۷۵ درصد آنها اسپانیایی زبان هستند.

سازمان های مدافع حقوق مهاجران خواستار قانونی شدن اقامت مهاجران غیر قانونی هستند. به علت اختلاف ساعت مناطق مختلف آمریکا هنوز دامنه این اعتصاب مشخص نیست، ولی برگزار کنندگان پیش بینی می کنند میلیون ها نفر در آن شرکت کنند. تظاهرات در شهر واشنگتن قرار است ساعت دو بعد از ظهر برگزار شود. در همین حال، خبرگزاری ها از برگزاری چندین تظاهرات مختلف در شیکاگو، میامی و نیو اورلئان خبر داده اند و در مکزیک نیز ده ها هزار نفر در حمایت از همزبانان خود در آمریکا تظاهرات کردند.

'بحث مهاجران'

گیو کشکولی از نمایندگان اتحادیه کارگران صنعت کشاورزی می گوید اعتصاب کارگران مهاجر و خودداری آنها از خریدن کالا و خدمات، اهمیت حضور آنها در اقتصاد آمریکا را به همه نشان خواهد داد. مجلس ایالتی کالیفرنیا که بیشترین تعداد مهاجر غیر قانونی در آن حضور دارند، به طور رسمی از اعتصاب

شده‌اند. این گزارش، این روند از چند دهه گذشته آغاز شده است و بسیاری از روزنامه‌نگاران طی سالیان گذشته دستگیر شده‌اند. بسیاری از روزنامه‌نگاران حتی امروزه در زندان هستند و شمار زیادی از آنان به حبس‌های بیش از ۲۰ سال محکوم شده‌اند. انجمن جهانی مطبوعات ن باور است که از هر فرد، زن و مردی که در راستای مقاصد و همبستگی ملت‌ها تلاش می‌کند، باید دفاع کرد و این انجمن باید برای رهایی آنان از زندان تلاش کند. انجمن جهان مطبوعات در سوم ماه می ۲۰۰۶ میلادی همزمان با روز «جهانی آزادی مطبوعات» گزارش کاملی از نقض حقوق روزنامه‌نگاران منتشر می‌کند. پایان این گزارش، خطاب به ملت‌های جهان آمده است: «برای جمع‌آوری اطلاعات وقت هزینه نکنید؛ زندانی کردن روزنامه‌نگاران را متوقف کنید!»

سازمان ملل: آمریکا باید گوانتانامو را تعطیل کند

گزارش یازده صفحه‌ای کمیته منع شکنجه که روز جمعه، ۱۹ مه، انتشار یافته تأکید دارد که حبس مخفیانه افراد از مصادیق شکنجه

محسوب می‌شود و از آمریکا خواسته است در تبعیت از تعهدات خود در چارچوب کنوانسیون منع شکنجه، بازداشتگاه‌هایی را که در چارچوب سیاست مبارزه با تروریسم در خارج از خاک آن کشور تاسیس کرده است تعطیل کند.

در این گزارش تأکید شده که «این کشور امضا کننده کنوانسیون باید به بازداشت افراد در تاسیسات پایگاه واقع در خلیج گوانتانامو خاتمه دهد و این تاسیسات را به کلی برچیند» و گفته است که بازداشتیان این اماکن نباید به کشورهای بازگردانده شوند که ممکن است در آنها با خطر شکنجه روبرو شوند.

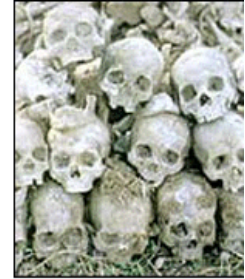
ده عضو گروه کمیته منع شکنجه برای بررسی وضعیت حقوقی بازداشتگاه‌های آمریکا در خارج در گزارش خود از دولت ایالات متحده می‌خواهند وجود مکان‌هایی را که از آنها به عنوان بازداشتگاه استفاده می‌شود افشا کند.

گزارش گروه تحقیق کمیته منع شکنجه

گفتند و می‌خواهند دوباره به دروغ‌پردازی خود ادامه دهند و ما را به دام جنگ با ایران بکشانند.»

محکومیت نماینده سابق اتریش به دلیل نفی هولوکاست

«جان گوندنوس»، یکی از اعضای راست‌گرای سابق پارلمان اتریش به دلیل نفی هولوکاست به یک سال حبس تعلیقی محکوم شد. به گزارش خبرگزاری فرانسه از وین، وی که ۶۵ سال سن دارد، از یک خانواده اشرافی امپراتوری سابق اتریش-مجارستان است. وی در حالی که حکم اعلام شده کمترین مجازاتی است که می‌توانست اعمال شود، اعلام کرد درخواست فرجام خواهد کرد.

گوندنوس سال ۲۰۰۵، یک سال پیش از استعفایش از پارلمان در مصاحبه‌هایی، آنچه کشتار یهودیان توسط آلمان و اتریش خوانده می‌شود را نفی کرده بود

ممانعت رسانه‌های جمعی از پخش تصاویر تابوت سربازان کانادا

دولت کانادا رسانه‌های گروهی را از پخش تصاویر تابوت سربازان کانادایی منع کرد. تابوت‌های چهار سرباز کانادایی که شنبه

گذشته بر اثر انفجار بمب در افغانستان کشته شدند، روز گذشته به این کشور وارد شد. مقامات اداره دفاع کانادا علت این ممنوعیت را رعایت حقوق شخصی این سربازان ذکر کردند. دولت اوتاوا همچنین اعلام کرده است از این پس در صورت کشته شدن سربازان آن کشور پرچم کانادا را به حالت نیمه افراشته در نمی‌آورد. این تصمیم دولت کانادا موجب اعتراض سیاستمداران مخالف شده و استیون هارپر نخست‌وزیر را متهم به ظاهرسازی کرده‌اند.

دستگیری بیش از ۵۰۰ روزنامه‌نگار در سال ۲۰۰۵ انجمن جهانی مطبوعات (WAN) اعلام کرد که در روز جهانی مطبوعات گزارش کاملی از وضع اسفناک روزنامه‌نگاران در جهان منتشر می‌کند. در پایگاه اینترنتی این انجمن آمده است: «بیش از ۵۰۰ روزنامه‌نگار و افرادی که در مطبوعات و رسانه‌های خبری جهان فعالیت می‌کنند در سال ۲۰۰۵ میلادی دستگیر و به زندان انداخته

خواست برای ادای توضیحات در جلسه این نهاد در ژنو حاضر شود. گزارش گروه تحقیق کمیته منع شکنجه در مورد رفتار آمریکا با بازداشتیان در خارج از این کشور نخستین گزارشی است که از زمان حملات انتحاری یازدهم سپتامبر سال ۲۰۰۱ و اعلام سیاست دولت آمریکا در مبارزه جهانی با تروریسم انتشار می یابد در حالیکه برخی مدافعان حقوق بشر در مورد پیامدهای اجرای این سیاست ابراز نگرانی کرده اند.

بقیه از صفحه ۹

می‌انجامد! برای آنها حل «بحران اتمی ایران» در گرو «تغییر رژیم» است. برداشت آنها این است که بعد از بمباران هوایی، مردم ایران هم قیام می‌کنند و رژیم اسلامی از قدرت ساقط می‌شود. دوباره فرض بر این است که کاراکترهایی شبیه احمد چلبی زمام امور را در ایران به دست خواهند گرفت. بازم ژنرال زینی و نظامیانی نظیر او هشدار داده‌اند که چنین خیالاتی متعلق به یک سیاره‌ی دیگر است! (اپوزیسیون دولت بوش لیبرال‌ها نیستند بلکه ژنرال‌های ارتشی‌اند که خودشان از نزدیک با اوضاع آشنا هستند!) اما عواقب بمباران چه خواهد بود؟ رژیم اسلامی اعلام وضع اضطراری خواهد کرد. هرشکلی از نارضایتی به شدت سرکوب خواهد شد. جنبش اصلاحات دست کم برای یک نسل یا دو نسل عقب رانده خواهد شد. هر کسی در راه دموکراسی و حقوق بشر در ایران مبارزه می‌کند باید این را تشخیص بدهد که اقدامات آمریکا برای هدف آنها نتیجه‌ی معکوس خواهد داد و هرگز به هیچ شکلی از آزادسازی (لیبرالیزه شدن) نخواهد انجامید. اقدامات آمریکا به خودکامگی بیشتر و سرکوب بازهم بیشتر در ایران منجر خواهد شد. ارتجاع در ایران از همیشه پابرجاتر شده، و به دنبال آن، عراق نیز به یک فاجعه، یک جهنم واقعی برای آمریکا تبدیل خواهد شد. سخنرانی در دانشگاه نیویورک / ۲۶ آوریل

آنان در مورد شرایط کسانی که بدون دسترسی به حمایت های کافی حقوقی و توجیه قانونی برای مدتی طولانی در بازداشت به سر برده اند ابراز نگرانی کرده اند.

در گزارش کمیته منع شکنجه سازمان ملل متحد از آمریکا خواسته شده است تا به هرنوع شکنجه یا سوء رفتار با افراد نظامی یا غیرنظامی بازداشتی در تمام سرزمین های تحت اختیار این کشور خاتمه دهد.

گزارش یازده صفحه ای کمیته منع شکنجه که روز جمعه، ۱۹ مه، انتشار یافته تاکید دارد که سپس مفیانه افراد از مصاریق شکنجه مسبب می شود و از آمریکا فواسته است در تبعیت از تعهدات خود در پارپوب کنوانسیون منع شکنجه، بازداشتگاه هایی را که در پارپوب سیاست مبارزه با تروریسم در خارج از خاک آن کشور تاسیس کرده است تعطیل کند.

انتقاد از نحوه بازجویی

همچنین، به ایالات متحده گفته شده است که از کاربرد روش های بازجویی که می تواند به منزله اعمال شکنجه یا سوء رفتار محسوب شود، از جمله تحقیر جنسی و استفاده از سگ برای ارباب بازداشتیان خودداری ورزد. گروه تحقیق سازمان ملل گفته است که کاربرد این روش ها در مواردی به مرگ افراد تحت بازجویی منجر شده و دولت آمریکا را به دلیل ابهام در دستورالعمل های موجود که زمینه آزار جدی بازداشتیان را فراهم کرده مورد انتقاد قرار داده است. ایالات متحده گفته است که اقدامات این کشور در جریان مبارزه بلند مدت علیه تروریسم صورت گرفته و برخی از جنبه های کنوانسیون منع شکنجه در چنین شرایطی لازم الاجرا نیست. کمیته منع شکنجه این استدلال را مردود دانسته و گفته است که ممنوعیت مطلق و همه جانبه انواع شکنجه در زمان صلح و جنگ و در جریان درگیری مسلحانه به یک اندازه اعتبار دارد و کسانی که از مفاد کنوانسیون منع شکنجه تخطی کنند باید تحت تعقیب قانونی قرار گیرند. اوایل سال جاری، کمیته منع شکنجه سازمان ملل متحد برای نخستین بار پس از شش سال از آمریکا

در پیکار

با استبداد داخلی و استیلای خارجی

باید یکی شویم

فاطمه حقیقت جو

خیزش زنان، یک گام به پیش

موضع گیری شفاف محمود احمدی نژاد در مخالفت با برخوردهای خشن علیه زنان و برداشتن سد حضور دختران و زنان در ورزشگاهها، را از زوایای مختلف می توان به بحث گذاشت؛ اما در این نوشتار فارغ از نیات و اهداف او، مایل به بررسی موضوع، با رویکرد به نقش و سهم زنان در صدور این احکام هستیم.

دستور اختصاص بهترین مکان ورزشگاهها به زنان و خانواده ها در حالی صادر شد که از مدتها پیش جمعی از دختران و زنان برای تحقق این مطالبه حداقلی خود در مقابل ورزشگاهها به هنگام برگزاری مسابقات ملی تجمع کرده و خواهان ورود به ورزشگاهها بودند. اگرچه خبرهای ناخوشایندی از تحت پیگرد قرار گرفتن برخی از این تجمع کنندگان نیز به گوش می رسد، ولی استقامت آنها برای شکستن این سد، نشانه مهمی از به حرکت در آمدن جنبش زنان در ایران و برداشتن گام های عملی جهت تحقق مطالبات شان بود. درست در روزهایی که هجمه علیه زنان از سوی بخش هایی از حاکمیت و نهاد های نظامی و انتظامی به بهانه مقابله با آنچه آن را بدحجابی می خوانند شدت گرفته است، مخالفت رئیس جمهور با برخوردهای خشن علیه زنان و گشودن در ورزشگاهها به روی دختران به عنوان نماد جریان خود خوانده اصولگرا با هر نیتی همراه باشد، تاییدی است بر موفقیت زنان در دستیابی به یکی از مطالباتشان. هر چند حق انتخاب در مقوله حجاب، آنگونه که بسیاری از زنان جامعه ایران خواهان آن هستند، هنوز تحقق نیافته است. شاید با واکنش شدید علما و روحانیون قم، برخی بر این اعتقاد باشند که این دو دستور نیز در نطفه خفه خواهد شد و آنچه در عمل رخ می دهد، همان برخوردهای ناصحیح دستگاههای حکومتی و لباس شخصی هاست که طی این سالها جامعه با آن درگیر بوده است. ولی شخصا معتقدم نفس اینکه تلاش زنان به تسلیم شدن رئیس جمهور محافظه کار و اطرافیان وی منجر شده، خیزش زنان ایران را گامی به پیش خواهد برد و می توان به موفقیت های بزرگتری در آینده امیدوار بود. این امیدواری وقتی دوچندان می شود که به سالهای عقب تر بازگردیم و آنچه بر زنان گذشته است را به اختصار مرور کنیم:

با پیروزی انقلاب اسلامی ایران گرچه از ابتدا تصور ایجاد محدودیت و کشیدن حصار به دور زنان به اذهان نمی رسید؛ ولی با استقرار حکومت، رفته رفته دیدگاههای مذهبیون تندرو بر تفکرات نوگرایانه مذهبی چیره شد و با اجباری شدن حجاب و ترویج خانه نشینی زنان، از طریق الگوسازی مادران خانه دار، زنگ انزوا برای زنان به صدا در آمد. وضع قوانین تبعیض آمیز و نهادینه شدن نابرابری های اجتماعی به نام اسلامی کردن قوانین مستند به دیدگاههای بعضا طالبانی از اسلام چنان عرصه را به زنان تنگ کرد که شماری از زنان جامعه ایران تحت سیطره مردان از بدیهی ترین حقوق شان محروم شدند.

تجربه تاریخی نشان داده است زنان جامعه ایران هرگاه برای گرفتن حقوق خود تلاش کرده اند موفق شده اند حق شان را از حاکمیت بگیرند و حاکمیت نیز از اعمال زور در اجرای مصوباتش در حوزه زنان تا موفقیت عاجز مانده است. اگر روزی رضاخان نتوانست به اجبار چادر از سر زنان بکشد؛ علما و حاکمیت مذهبی نیز قادر به دیکته کردن عقیده و نظر خود به عنوان نظر برتر نیستند و باید حق زنان در انتخاب نوع پوشش را به رسمیت بشناسد و روزی نیز چنین خواهد کرد، هر چند پذیرش آن برایشان دشوار باشد.

گرچه نگارنده بر اساس اعتقادات دینی خود، حجاب را به عنوان پوشش انتخاب کرده ام و حتی در کشور آزادی چون آمریکا نیز همواره این پوشش را رعایت کرده ام؛ معتقدم زنانی که با قرائت هایی دیگر از اسلام تعریف دیگری از حجاب دارند یا زنان دیگری که اساسا مسلمان نیستند، باید از آزادی کامل در انتخاب سبک زندگی خود برخوردار باشند. این آموزه قرآن است که می فرماید لا اکراه فی الدین و برگرفته از سنت امیرالمومنین علی (ع) است که از نقض حقوق زنی یهودی را از مرگ برای خود شدیدتر می داند. بنابراین ضمن تاکید بر این نکته که حق گرفتنی است این موفقیت را به زنان ایرانی تبریک گفته و..... از نمایندگان مجلس می خواهم همانطور که قانون اساسی صراحت دارد خود را نماینده همه مردم ایران بدانند نه نماینده حزب و ارگان متبوعشان و در راستای توسعه آزادیها که حق مسلم مردم ایران است تلاش کنند و اگر نمی توانند اینگونه بیانیدشند، لاقلا در برابر آزادی های مردم مانع تراشی نکنند.

برواند آبراهامیان

آمریکا، «کالیگولا»، ثانی

سیاست‌های کابینه‌ی بوش نسبت به ایران در حال حاضر شباهت بسیاری دارد با سیاست‌های آن در قبال عراق پیش از حمله‌ی نظامی به آن

کشور. مهمترین شباهت، نابخردی امپراتورمنشانه است یعنی خودمحوری و تکبر بی‌حصر که خیال می‌کند می‌تواند واقعیت را به هر نحو که بخواهد، به نفع خودش عوض کند.

از آنجا که آمریکا سالانه حدود ۵۵۰ میلیارد دلار خرج نیروی نظامی‌اش می‌کند، بر این باور است که می‌تواند نقشه جهان را عوض کند. اگر شما گفته‌های بعضی از نظریه‌پردازان کابینه‌ی کنونی در آمریکا را خوانده باشید متوجه علاقه‌ی آنها به «قدرت» می‌شوید و اعتقاد آنها به استفاده از زور برای حل مشکلات. می‌توان گفته‌هایی از آنها نقل کرد که از سال‌های ۱۹۳۰ [در آلمان هیتلری] تاکنون هرگز در اندیشه‌ی سیاسی غرب شنیده نشده بود. از آنها می‌شنویم که جنگ امری طبیعی است. جنگ شخصیت را قوام می‌بخشد، حال آنکه صلح حالتی زنانه و مبتنی بر ضعف است. کسانی چون رامسفلد (وزیر دفاع) و دیک چینی (معاون رییس جمهور) چنین می‌اندیشند که آمریکایی‌ها جنگ را دوست دارند، فقط دوست ندارند در جنگ بازنده باشند؛ و یکی از مهمترین تاریخ‌پردازان چنین نظریه‌ای، که ایدئولوگ کابینه‌ی کنونی برای جنگ در خاورمیانه هم بوده، «برنارد لوئیس» است که گاه از «کالیگولا» [امپراتور خونخوار روم] نقل قول می‌کند که «در سیاست مهم نیست که مردم از شما تنفر داشته باشند، فقط باید مطمئن شد که از شما می‌هراسند و از ترس به شما احترام می‌گذارند.»

درست پیش از حمله به عراق، باور آمریکا این بود که دارای چنان قدرتی است که به محض ورود به عراق می‌تواند هر چه را که بخواهد عوض کند و دوباره به خواست خودش بسازد. ژنرال گاردنر به مشاورانش اطمینان داد که آمریکا فقط سه ماه در عراق خواهد ماند و ظرف آن سه ماه شخصی مانند احمد چلیبی را روی کار می‌آورند و او دولتی سرسپرده‌ی آمریکا برپا می‌کند، صنعت نفت خصوصی شده و عراق وارد بازار آزاد اقتصادی خواهد شد و کمپانی‌های آمریکایی کنترل اوضاع را به دست خواهند گرفت.

آمریکایی‌ها حتا یک قانون اساسی هم برای عراق نوشته بودند که در همین‌جا (دانشگاه نیویورک - NYU) تدوین شده بود. همان زمان کسانی نظیر ژنرال زینی هشدار می‌دادند که چنین برنامه‌هایی خیالی و متعلق به یک سیاره‌ی دیگر است! نظریه‌پردازان دولت بوش را به طور معمول «نومحافظه‌کار» خوانده‌اند، من آنها را «نومجنون» می‌نامم! دو هفته پس از اشغال عراق، شیعیان تظاهراتی با شرکت دومیلیون نفر به راه انداختند و نشان دادند که چه کسی زور واقعی را در اختیار دارد. به استثنای مناطق کرد نشین، آمریکا هیچ قدرت و اعتباری در عراق ندارد.

حال همان سناریو در مورد ایران دارد تکرار می‌شود. کابینه‌ی بوش خیال می‌کند با تهدید و دادن اخطار و اولتیماتوم، ایران را می‌ترساند و به زانو در می‌آورد. مسأله‌ی آنها سلاح هسته‌ای نیست بلکه هر نوع برنامه و نیروی هسته‌ای در ایران است. تصور می‌کنند چون قدرت و زورشان زیاد است، ایران را «سر عقل» می‌آورند. اما آنها هیچ چیز از تاریخ ایران نمی‌دانند. ظرف صد سال گذشته، قدرت‌های امپریالیستی از این اولتیماتوم‌ها به ایران زیاد داده‌اند. در تاریخ نگاری ایران، کسانی قهرمان تلقی می‌شوند که همه‌ی این اخطارها را نادیده می‌گیرند. کسانی خائن شمرده می‌شوند که به این اخطارها تسلیم می‌شوند.

هر کسی در راه دموکراسی و حقوق بشر در ایران مبارزه می‌کند باید این را تشفیص برهد که اقدامات آمریکا برای هدف آنها نتیجه‌ی معکوس خواهد داد و هرگز به هیچ شکلی از آزادسازی (لیبرالیزه شدن) نخواهد انبامید. اقدامات آمریکا به فودکامگی بیشتر و سرکوب بازهم بیشتر در ایران منجر خواهد شد. ارتجاع در ایران از همیشه پابرجاتر میشود و..

دولت آمریکا همیشه تهدید می‌کند که اگر این اولتیماتوم‌ها مؤثر واقع نشد، آنها از زور استفاده خواهند کرد و دست به بمباران ایران خواهند زد. آنها هم‌زمان ادعا می‌کنند این کار نه تنها احتمال اتمی شدن ایران را منتفی می‌کند بلکه به «تغییر رژیم» هم

بقیه در صفحه ۷

گزارش یونیسف در مورد خطر گرسنگی در میان کودکان جهان

صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) می گوید در هر دقیقه، ده کودک در جهان به دلیل نرسیدن مواد غذایی کافی به آنها جان خود را از دست می دهند. یونیسف می گوید یک چهارم از کودکان زیر پنج سال در کشورهای در حال توسعه به کم وزنی مبتلا هستند. این سازمان هشدار می دهد که جهان نتوانسته مشکل سوء تغذیه کودکان را حل کند.

یونیسف می گوید به رغم طرحهای متعدد برای رفع این مشکل، شمار کودکان زیر پنج سال که به دلیل کمبود مواد غذایی به کم وزنی مبتلا هستند از سال ۱۹۹۰ تا کنون فرقی نکرده است.

بنابر گزارش تازه صندوق کودکان سازمان ملل، نیمی از کودکان مبتلا به سوء تغذیه در جهان، در جنوب آسیا زندگی می کنند. این گزارش همچنین می گوید تغذیه ناکافی عامل مرگ پنج میلیون و شصصد هزار کودک در سال است. یکی از اهداف سازمان ملل متحد برای هزاره جدید (Millennium Development Goals)، پاکسازی جهان از فقر مفرط تا سال ۲۰۱۵ میلادی و به نصف رساندن جمعیت بچه های مبتلا به کم وزنی تا همین تاریخ است. اما یونیسف هشدار می دهد که جهان برای رسیدن به این هدف هنوز گام های موفقیت بر نداشته است.

در کل، ۲۷ درصد از کودکان زیر پنج سال در کشورهای در حال توسعه (۱۴۶ میلیون) غذای کافی برای خوردن ندارند. در سال ۱۹۹۰ این آمار ۳۲ درصد بود.

تقویت غذا

نیمی از کودکان که زیر وزن طبیعی هستند در جنوب آسیا، بنگلادش، هند و پاکستان زندگی می کنند و حدود ۴۷ درصد از کودکان زیر پنج سال هند به کم وزنی مبتلا هستند.

مناطق شرقی و جنوبی آفریقا، که دوران قحطی مکرر رخ می دهد، پیشرفت در زمینه رفع سوء تغذیه بسیار آهسته بوده است و ۲۹ درصد از کودکان این مناطق با سوء تغذیه روبرو هستند.

در شرق آسیا، چین از سال ۱۹۹۰ به این سو هر ساله به طور میانگین آمار کودکان زیر وزن طبیعی در این کشور را به میزان ۶/۷ درصد کاهش داده است. اما کشورهای دیگر در این منطقه

پیشرفت چندانی نداشته اند. فقط دو منطقه در جهان - منطقه آمریکای لاتین و کارائیب با ۷ درصد کودک مبتلا به کم وزنی، و منطقه شرق آسیا اقیانوسیه با ۱۵ درصد سوء تغذیه در میان کودکان - پیشرفت خوبی در جهت رسیدن به "اهداف توسعه هزاره سوم" (M.D.G) داشته اند.

پایین ترین آمار مربوط به سوء تغذیه و کم وزنی در میان کودکان کشورهای در حال توسعه در اروپای شرقی و مرکزی و کشورهای مستقل مشترک المنافع دیده می شود.

الگوی کم وزنی در میان کودکان کشورهای صنعتی و پیشرفته یک دست نیست. مثلاً نوزادانی که وزنشان کمتر از حد طبیعی است معمولاً در خانواده های بسیار فقیر و همچنین اقلیت های قومی متولد می شوند.

"قرار"

ویتامین ها و مواد معدنی در رشد کودک نقشی حیاتی دارند و هر گونه کمبود آنها، خطر ابتلا به بیماری ها را افزایش می دهد.

مثلاً، کمبود "ید" در پخت پز خانگی باعث می شود که هر ساله ۳۷ میلیون نوزاد با احتمال اختلال در قدرت فراگیری روبرو باشند.

یونیسف خواستار تدابیر متعددی برای مبارزه با سوء تغذیه در میان کودکان شده است. توزیع کپسول ویتامین آ و تقویت مواد غذایی با مواد معدنی آهن و ید از جمله روش های آسانی است که می تواند در تغییر این وضعیت بسیار مفید باشد. صندوق کودکان سازمان ملل همچنین از دولت های جهان می خواهد تا موضوع تغذیه کودکان را در مرکز سیاست های ملی و برنامه ریزی ها بوجه خود قرار دهند؛ همچنین اطلاعات و منابع بهتری را در مورد

تاثیر تغذیه در زندگی و رشد کودکان در اختیار خانواده ها قرار دهند. یونیسف در گزارش تازه خود می گوید دولت ها باید به ویژه تاکید خود را بر دو سال اول زندگی کودک قرار بدهند و در مورد فواید تغذیه از شیر مادر تبلیغات بهتری انجام بدهند. آن

ونمن، Ann Veneman، مدیر یونیسف، گفت: "عدم پیشرفت در مبارزه با سوء تغذیه، به کودکان و ملل جهان آسیب رسانده است." او در ادامه گفت: "تغذیه یکی از محدود عواملی است که بر

بقا، توان فراگیری و نجات از فقر کودک تاثیر حیاتی دارد." خانم ونمن هشدار داد که این ارقام دربرگیرنده همه جوانب این مشکل نیست: "برای هر کودکی که به وضوح به سوء تغذیه مبتلاست،

چندین کودک در خفا با بحران تغذیه دست بگریبان هستند."

خواست تا پیش از اتخاذ این گونه تصمیمات، با مراجع تقلید و علما مشورت کند.

به گزارش سایت "رسا"، آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی صبح امروز (چهارشنبه) در آغاز درس خارج فقه خود در مسجد اعظم قم، به دستور اخیر رییس جمهوری مبنی بر حضور بانوان در ورزشگاهها اعتراض کرد و اظهار داشت: در همه جای جهان ورزشگاههای فوتبال به عنوان مکانهای نامنتی شناخته می شوند که درگیری، زد و خورد و حتی گاه کشته‌هایی در پی دارد.

وی با اشاره به پخش مستقیم بازیهای فوتبال از صدا و سیما، افزود: هنگامی که همه در خانه به راحتی می توانند این مسابقات را به صورت زنده در تلویزیون ببینند، چه ضرورتی وجود دارد که بانوان و خانواده‌ها در فضای ناامن ورزشگاهها و در این اماکن حضور پیدا کنند؟ چرا مساله‌ای را که ضرورت ندارد این گونه در جامعه مطرح سازیم تا شوک شدیدی به جامعه وارد شود.

این مرجع تقلید، ضمن حمایت از اقدامات و خدمات رییس جمهوری، بر ضرورت مشورت بیشتر با مراجع و علما تاکید کرد و ادامه داد: رییس جمهوری محترم در این مدت کوتاه که از تصدی ریاست جمهوری می گذرد خدمات بسیاری کرده و در مسیر عدالت گام برداشته است، اما ایشان باید دقت داشته باشند مسائل کشور را یک شبه با یک تصمیم نمی توان حل کرد.

وی افزود: در هر مساله‌ای باید به مشاوران آگاه به آن زمینه مراجعه کرد. در مسائل دینی به مراجع و علما، در مسائل اقتصادی به اقتصاددانان، در مسائل سیاست خارجی به آشنایان به سیاست خارجی، آقای رییس جمهوری نباید تنها به مشاوران خودشان در این زمینه قناعت کنند.

آیت الله العظمی مکارم شیرازی، همچنین از ارسال پیامی برای آقای احمدی نژاد خبر داد و افزود: من فعلا منتظر پاسخ رییس جمهور هستم و پس از آن به تفصیل در این باره صحبت می کنم.

آیت الله العظمی صافی گلپایگانی:

حضور بانوان در مسابقات ورزشی مردان، خلاف شرع و تنازل ظاهر از مواضع اسلامی است

در پی صدور دستور رییس جمهوری به رییس سازمان تربیت بدنی مبنی بر زمینه سازی برای حضور بانوان در ورزشگاهها، آیت الله العظمی صافی گلپایگانی با صدور پیامی، این کار را خلاف شرع و تنازل ظاهر از مواضع اسلامی برشمرد.

آیت الله ها علیه زنان!

هنوز مرکب دستور احمدی نژاد به رییس سازمان تربیت بدنی برای حضور زنان در ورزشگاهها خشک نشده، اعتراض علیه این دستور در میان محافل مذهبی بنیادگرا، بویژه آیت الله‌های خشکه مقدس بالا گرفت. مصباح یزدی، مکارم شیرازی، صافی گلپایگانی و لنکرانی بشدت مخالف دستور احمدی نژاد هستند. این آیت الله‌ها کسانی اند که دولت کنونی خود را مرید آنها می داند و یاری مقابله با آنها را نخواهد داشت. این حادثه یک محک و یک چالش بزرگ و آشکار با شعار "ما می توانیم" تیم احمدی نژاد است.

آیت اله مصباح یزدی

مصباح یزدی اعتراض شدید خود را نسبت به دستور رییس جمهور مبنی بر حضور بانوان در استادیومهای ورزشی اعلام کرد. حجت الاسلام والمسلمین جلالی، مسوول دفتر آیت الله مصباح یزدی، با اعلام این مطلب به خبرنگار فقه و حقوق خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) گفت: «این تذکر توسط دو نفر به صورت شفاهی به رییس جمهوری منتقل شد و حضرت آیت الله مصباح یزدی فرمودند من به وظیفه‌ی شرعی خود عمل کردم و هر کس هر طور که وظیفه‌ی شرعی خود می داند، عمل کند.»

وی گفت: «این پیام دوشنبه شب [که رییس جمهوری دستوری مبنی بر حضور بانوان در ورزشگاهها صادر کرد] توسط حجت الاسلام والمسلمین بی ریا و دکتر مرتضی تهرانی به رییس جمهور منتقل شد.»

آیت الله العظمی مکارم شیرازی

چه ضرورتی دارد بانوان در فضای ناامن ورزشگاهها حضور پیدا کنند؟

آیت الله العظمی مکارم شیرازی، با اعتراض به دستور اخیر رییس جمهوری مبنی بر حضور بانوان در ورزشگاهها، از رییس جمهوری

جایز نیست و ثانیاً از مسائلی که اسلام روی آن تکیه فراوان دارد عدم اختلاط زن و مرد است و ملاحظه شده است که اختلاط در جوامع غربی و متاسفانه در برخی نهادهای داخلی چه مفاسد فراوانی به دنبال داشته است. بنا براین شرکت بانوان در مکان‌های عمومی ورزشی که همراه با اختلاط است به هیچ وجه جایز نیست و در این امکانه ولو مکان‌های خاصی برای زنان اختصاص یابد اما مفاسد اختلاط بر آن مترتب است. و لازم است دولت محترم جمهوری اسلامی مکان‌های مستقلاً را با رعایت همه ضوابط شرعی برای بانوان جهت امور ورزشی اختصاص دهد و از این جهت تبعیضی بین آنان قائل نشود. انتظار آن است که حرکت مسوولین محترم در مسیر احیای ارزش‌های اسلامی باشد و از اموری که موجب خدشه‌دار نمودن این امر است اجتناب نماید. خداوند به همه توفیق عمل به احکام اسلامی را عنایت فرماید.»

آیت الله میرزا جواد تبریزی:

اجتماع زنان و مردان در ورزشگاه‌ها جایز نیست

آیت الله میرزا جواد تبریزی اعلام کرد: اجتماع زنان و مردان در ورزشگاه‌ها که معمولاً همراه با امور فسادانگیز و ارتکاب حرام است بر مردان و زنان جایز نیست. به گزارش مرکز حوزه، آیت الله میرزا جواد تبریزی در پاسخ استفتایی درباره‌ی حضور زنان در ورزشگاه‌ها اعلام کرد: «در مملکت امام زمان (عج) امید می‌رفت که امور خلاف شرع ولو تدریجاً از میان برداشته شود، اما متاسفانه جریان امور به گونه‌ای است که امید از بین می‌رود و خلاف آن در ذهن علما و مومنان تجلی می‌کند. اجتماع زنان و مردان در اماکن مزبور که معمولاً همراه با امور فسادانگیز و ارتکاب حرام است بر مردان و زنان جایز نیست.»

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی آیت الله العظمی صافی گلپایگانی، این مرجع تقلید عصر روز گذشته با صدور پیامی درباره حضور بانوان در ورزشگاه‌ها اعلام کرد: انتظار از مسوولان محترم جمهوری اسلامی این است که با اعلام لغو این عنوان، نگرانی‌ها را رفع کنند.

متن پیام این مرجع تقلید بدین شرح است:

«بسم الله الرحمن الرحيم

اگر چه اینجانب مکرر خطر اختلاط زن و مرد بیگانه و برنامه‌های مضره‌ای را که مخالف عفاف و حجاب بانوان و موجب تغییر شخصیت اسلامی جامعه است، تذکر داده و به همگان در مورد آثار و عواقب سوء گرایش به آداب غیر اسلامی غربی هشدار داده‌ام، اکنون که مومنان در مورد حضور بانوان در ورزشگاه‌های کشور، سوال و ابراز نگرانی می‌کنند، حسب الوظیفه حرمت نظر زن و مرد اجنبی را به بدن یکدیگر از نظر جمیع فقهای عظام اعلام می‌کنیم؛ علی هذا حضور بانوان در این گونه برنامه‌ها خلاف شرع و تنازل ظاهر از مواضع اسلامی است.

انتظار از مسوولان محترم جمهوری اسلامی این است که با اعلام لغو این عنوان، نگرانی‌ها را رفع و موجبات خشنودی قلب مقدس حضرت بقیه الله الاعظم ارواحنا فداه را فراهم کنند.»

آیت الله العظمی فاضل لنکرانی:

شرکت بانوان در مکان‌های عمومی ورزشی که همراه با اختلاط است به هیچ وجه جایز نیست

آیت الله العظمی فاضل لنکرانی با صدور فتوایی اعلام کرد: از نظر فقهی نظر زن به بدن مرد حتی بدون لذت و ریه جایز نیست؛ بنابراین شرکت بانوان در مکان‌های عمومی ورزشی که همراه با اختلاط است به هیچ وجه جایز نیست.

به گزارش رسا، آیت الله العظمی محمد فاضل لنکرانی عصر روز سه شنبه با صدور فتوایی، حضور بانوان را در مکان‌های عمومی ورزشی که همراه با اختلاط است، به هیچ وجه جایز ندانست.

متن کامل این فتوا بدین شرح است:

«بسمه تعالی

به دنبال سوالات و استفتانات فراوانی که از طریق تلفن و یا به صورت کتبی و یا حضوری از اینجانب در رابطه با حضور بانوان محترم در ورزشگاه‌ها شده است، اشعار می‌دارد که اولاً از نظر فقهی روشن است که نظر زن به بدن مرد حتی بدون لذت و ریه

- سازمانهای کارگری و کارفرمایی را نمی توان با احکام اداری منحل یا توقیف کرد.

- سازمانهای کارگری و کارفرمایی از حق تشکیل اتحادیه برخوردارند و حق آن را دارند که به سازمانهای بین المللی کارگری و کارفرمایی پیوندند.

ماده ۳ و ۵ و ۸۷ سازمان ملل متحد آزادی سندیگها و

حمایت از حقوق سندیگایی

• خاورمیانه خطرناک ترین منطقه برای روزنامه نگاران

با ۲۷ روزنامه نگار کشته شده در سال ۲۰۰۵ خاورمیانه مرگ بارتترین منطقه جهان برای مطبوعات بود. ناامنی حاکم بر عراق اصلی ترین علت این امر است. از ۶۴ روزنامه نگار کشته شده ۲۴ نفر در این کشور جان باخته اند. هر چند اغلب این روزنامه نگاران به هنگام تحت پوشش قرار دادن اخبار عملیات شورشیان عراقی کشته شده اند، اما تروریست ها حتا در حمله به منزل روزنامه نگاران و کشتن آنها در برابر چشمان خانواده شان تردید نکرده اند. ارتش امریکا مسئول قتل ۱۲ روزنامه نگار است و از سوی دیگر ۶ روزنامه نگار و همکار رسانه ها توسط سربازان امریکایی بازداشت شده اند. این افراد که مظنون به همکاری با شورشیان بودند، طی ماه ها بازداشت و مورد آزار و اذیت قرار گرفته، از حقوق خود چون داشتن حق وکیل و یا ملاقات با خانواده و کارفرمایان خود به شکل غیر قانونی محروم شده اند. فرستادگان ویژه رسانه های خارجی در عراق که به راحتی قابل شناسایی هستند، هدف اصلی رایندگان هستند، ۷ نفر از آنها در سال ۲۰۰۵ به گروگان گرفته شدند. فرستاده ویژه روزنامه ی لیبراسیون فلورانس اوبانس و راهنمای محلی اش حسین هانوی بیش از ۵ ماه در اسارت بسر بردند. با این حال از ماه مارس ۲۰۰۳ فرد نثراک فیلم بردار شبکه تلویزیونی ITN ناپدید شده است. در همین زمان روزنامه نگاران دیگری در عراق به گروگان گرفته شده و سپس آزاد شده اند از جمله گیلیان سرناریال، ماری ژان لون، سورین دومیترو میسکووی که در اولین ماه های اول سال ۲۰۰۵ ذهن ما را به خود مشغول کرده بود. متأسفانه این رویه متوقف نشده است. هر هفته روزنامه نگاران عراقی و دیگر روزنامه نگاران خارجی در عراق به گروگان گرفته می شوند. در حال حاضر سرنوشت ریم زید و مروان خزال خبرنگاران شبکه تلویزیون محلی سوماریه در پرده ابهام است. در این مورد هم ما باید بدون هیچ محدودیتی کارزار را به پیش بریم و هر روز به گروگانگیران یادآور شویم که این دو خبرنگار فقط به انجام وظیفه خود مشغول بوده اند و هیچ امری توجیه گر غذایی که به آنها تحمل می شود، نیست. اما آزادی مطبوعات فقط در عراق در خطر نیست. کمی دورتر از آنجا در بیروت روزنامه نگاران در هراس ترور به سر می برند. در سال ۲۰۰۵ سمیر کسیر و جبران توتنی دو نویسنده برجسته ی روزنامه ی النهار ترور شدند. خبرنگار محبوب شبکه تلویزیونی

گزارش سالیانه ۲۰۰۵ گزارشگران بدون مرز

همزمان با روز جهانی مطبوعات، سازمان گزارشگران بدون مرز، گزارشگر سال ۲۰۰۵ خود از وضعیت مطبوعات در جهان را انتشار داده است. به گزارش سایت رسمی گزارشگران بدون مرز، در این گزارش آمده است: در مغرب، در خاورمیانه و در ایران آزادی و امنیت روزنامه نگاران در خطر قرار گرفته است. با جنگ در عراق و منازعه میان اسرائیل و فلسطین، در سال ۲۰۰۵ افزایش خشنونت در این منطقه چشمگیر بوده است. نظام های اقتدارگری حاکم بر بسیاری از کشورهای این منطقه، تمایلی به رعایت آزادی های بینادین ندارند و با به اجرا نهادن قوانین آزادی ستیزانه، رسانه ها را بشدت سرکوب می کنند. رئیس دولت، وزیر، مسئول سرویس های امنیتی و ماموران انتظامی در تمام طول این سال به بهانه های مختلف "وضعیت اضطراری" به اجرا درآمده (در سوریه و مصر) "مبارزه علیه تروریسم" (عربستان سعودی و مراکش)، "تهدید اسلامیست ها" (تونس) بر مطبوعات و روزنامه نگاران سخت گیری کردند. در این مجموعه نامتجانس کشورها از الجزایر تا ایران ضرب و شتم، تهدید و زندانی کردن روزنامه نگار امری رایج است. ۱۰۴ روزنامه نگار و همکار رسانه ها در سال ۲۰۰۵ مورد حمله و تهدید قرار گرفته اند، این آمار در سال پیش ۷۳ نفر بود. در ایران دستگیری همواره با شکنجه و آزار همراه است. در الجزایر کشیدن یک کاریکاتور می تواند طراح آن را به زندان بیفکند. در عربستان سعودی و یا در یمن موضوعات به اصطلاح "حساس" همچون فساد، اسلام گرایی، و یا مباحث مذهبی می تواند عاملی برای زندانی کردن روزنامه نگار باشد. روزنامه نگاران در این منطقه تنها پناهگاهی که دارند یا خودسانسوری است و یا تبعید. اکثر دولت های انحصار و کنترل رادیو تلویزیون را در دست دارند و ۷۰ درصد شبکه های ماهواره ای که در جهان عرب به پخش برنامه مشغولند به شکل رسمی پیش از بخش برنامه توسط یک نهاد دولتی بازرینی می شوند.

فرمانده سابق سپاه پاسداران، محافظه کار افراطی . محمود احمدی نژاد در ۱۳ مرداد ماه سال گذشته به ریاست جمهوری اسلامی ایران انتخاب شد. وی با انتخاب صفار هرنندی به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، همه ی مسئولان اصلاح طلب این وزارت خانه را با محافظه کاران جایگزینی کرد. مسئولان به قدرت رسیده در دستگاه احمدی نژاد همان کسانی هستند که از سال ۱۳۸۰ "اطلاعات موازی" را تشکیل دادند. این نیروها با مصونیت کامل از مجازات، نقش اصلی در سرکوب روزنامه نگاران و روشنفکران ایرانی در سالهای اخیر بازی کرده اند. بسیاری از وزرای دولت احمدی نژاد از ماموران اطلاعاتی و یا مسئولان سپاه پاسداران هستند و تعدادی از آنها به ویژه در جنایات سیاسی انجام شده موسوم به "قتل های زنجیره ای" در سال ۱۳۷۷، و دستگیری و شکنجه روزنامه نگاران در سالهای بعد دست داشته اند.

• گزارش سالیانه ی گزارشگران بدون مرز - ایران ۲۰۰۶

Iran - Annual report 2006

در سال ۲۰۰۵ ایران همچنان "بزرگترین زندان برای روزنامه نگاران" در خاورمیانه بود. در طی سال گذشته ۱۳ روزنامه نگار و وبلاگ نویس دستگیر و بازداشت و در اول ژانویه ۲۰۰۶، پنج روزنامه نگار همچنان در پشت نرده های زندان بسر می بردند. تهدید، احضار، بازجویی و بازداشت خودسرانه به شکل چشم گیری افزایش یافته است. بسیاری از روزنامه نگاران ایران در حال حاضر با سپردن وثیغه های سنگین در بیرون از زندان بسر می برند. به قدرت رسیدن رئیس جمهور محافظه کار محمود احمدی نژاد این وضعیت را بهبود بخشیده است.

۲۰۰۵ به ویژه سالی دشوار برای اکبر گنجی بود. وی که پس از اعتصاب غذایی که در تابستان بیش از ۶۰ روز به طول انجامید و در حالی که شدیداً ضعیف شده بود و وزنش به پنجاه کیلو هم نمی رسید به سلول انفرادی انتقال یافت. علیرغم فشار های بین المللی برای آزادی ایشان اما همچنان تا پایان سال ۲۰۰۵ در زندان بسر برد. روزنامه نگاران دیگری در طی سال گذشته از زندان آزاد اما شدیداً تحت فشار و کنترل قرار دارند و از فعالیت مطبوعاتی آنها جلوگیری به عمل می آید. بعنوان مثال تقی رحمانی روزنامه نگار "امید زنجان"، رضا علیجانی سردبیر مجله توقیف شده ایران فردا و برنده دهمین جایزه گزارشگران بدون مرز در سال ۲۰۰۱، هدی

آل-بی-سی مایا شیدیاک نیز در ترور نافرجامی شدتدا مضروب شده است. کشوری که در میان جهان عرب بیشترین دیگران حقوق روزنامه نگاران را محترم می شمرد، آرام آرام در ظلمت خود سانسوری فرو می رود.

• بهبود آزادی بیان و خبرهای خوب در دیگر کشورهای جهان شرط صداقت نیست اگر از خبرهای خوب سخنی به میان نیاوریم . نخست این خبرها موجودند و سپس همین اخبار هستند که ما را برای ادامه مبارزه مان یاریگرند. آزادی یک روزنامه نگار از زندان، باز انتشار یک روزنامه ی توقیف شده، محاکمه و محکوم شدن یکی از دشمنان آزادی مطبوعات، فرصت های خوبی برای ابراز شادمانی هستند . در هند و در ایالت آسه و در بعضی از کشورهای امریکای مرکزی، رسانه ها از آزادی بیشتری بهرمند شده اند. گزارشگران بدون مرز در جریان اصلاح قانون مطبوعات در کشور موریتانی مشارکت کرده است. و امیدواریم که در چاد و کامرون نیز همین امر انجام گیرد. مکزیکی دادستان ویژه ای برای تحقیق و بررسی در باره ی مورد تهاجم قرار گرفتن روزنامه نگاران منصوب کرده است و این نشانه ی آن است که دولت اهمیت وخامت شرایط را دریافته است.

• دشمنان آزادی مطبوعات

مطبوعات هم دشمنانی دارد. رئیس جمهور باشند یا وزیر و شاه، ولی فقیه و فرمانده چریک های شورشی و یا رهبر سازمان های جنایتکارانه، دشمنان مطبوعات چهره و نام و نشانی دارند، این درندگان آزادی مطبوعات قدرت آنها دارند که روزنامه نگاران را زندانی کنند، برابند، شکنجه کنند و گاه نیز به قتل برسانند. موقعیت و مقام شان عموماً عاملی برای مصون ماندن شان از مجازات است و برای مسوولیتی که در نقض حقوق بشر دارند معمولاً هیچگاه محاکمه نمی شوند. گزارشگران بدون مرز از سال ۲۰۰۲ تصمیم گرفته است که هر ساله چهره ی این دشمنان آزادی مطبوعات را آشکار و آنها را به همگان معرفی کند. گزارشگران بدون مرز ۵ نام جدید را به لیست بزرگترین دشمنان آزادی بیان افزوده است.

اتیوپی : میلس زناوی نخست وزیر ، سری لانکا: گروه ن ظ امی بیر های تامیل ، کلمبیا: دیگو فرناند ، مریلو رهبر گروه ش ب ه نظامی آ- یو - سی

ایران : محمود احمدی نژاد رئیس جمهور

بقیه از صفحه ۱۷

می‌کنم بجای اینکه در بازی‌های بعد از این اظهار نظر بیافتیم، باید در خود این اظهار نظرها یک مقداری بیشتر تعمق بکنیم. البته من امیدوارم که آقای احمدی‌نژاد با عقب‌نشینی نکردن در تصمیم خودشان خلاف نظر من را ثابت کنند و از نظرشان دفاع بکنند. چشم‌انداز این کشاکش به نظر شما چگونه است و چطور ادامه پیدا خواهد کرد؟

فریبا داودی مهاجر: بهرحال، چنانچه آقای احمدی‌نژاد بخواهند به بخشی از مطالبات جامعه پاسخ بدهند، مثل مطالباتی که در حوزه زنان وجود دارد و بعضی از حوزه‌های دیگر، دچار چالش جدی می‌شوند با کسانی که به او رای داده‌اند. بهرحال آنها معتقد بودند که آقای احمدی‌نژاد برای این می‌آید که ارزشها و اصولی را که آنها به آن معتقدند در جامعه ایجاد بکند. شما ببینید، در اظهار نظر چندی پیش‌شان آقای مصباح گفته است که دولت قبلی آمد تا پای رقاصه‌های ارمنستان را در ایران باز کند. ولی شما دقیقا می‌بینید که وقتی این اظهار نظر از سوی آقای احمدی‌نژاد مطرح می‌شود، باید خودش پاسخ بدهند. من فکر می‌کنم یک چالشی بوجود می‌آید میان کسانی که به آقای احمدی‌نژاد رای داده‌اند و کسانی که معتقد به این قبیل مسایل هم نیستند. یعنی به حقوق زنان، آنطوری که ما معتقدیم، معتقد نیستند. ما با یک بحران مواجه خواهیم شد. اما، من خیلی اعتقاد ندارم که ایشان خلاف آن جریان عمل خواهد کرد.

بقیه از صفحه ۱۹

مسئولیت معلم‌ها نیست بلکه به نظر من مهم‌ترین مسئله این است که کارگراها و معلم‌های این مملکت، مجبور هستند به خاطر امرار معاش خودشان پنج جا کار کنند. الان مشکلات مالی مهم‌ترین مشکلی است که این قشرها زحمت کش با آن درگیر هستند. به این خاطر خیلی کمتر می‌توانند به مسائل صنفی و اجتماعات خودشان بپردازند. مهم‌ترین مسئله این است و اگر نه، هروقت که فرصتی معلم‌های ما داشتند به این کار پرداختند. و بعد، این راه هم فراموش نکنیم که برخورد خشن با معلم‌ها مسئله مهمی است و معمولی که وابسته به حقوق ناچیز ماهانه خودش است، وقتی این حقوق در خطر بیافتد، خوب، واقعا مشکل بزرگی برای او درست خواهد کرد. گفتگو کننده امیر آرمین

صابر روزنامه نگار مجله توقیف شده ایران فردا، در خرداد ماه ۲۰۰۵ پس از دو سال حبس خودسرانه از زندان آزاد اما دادگاه آنها همچنان در جریان است. این روزنامه نگاران هر لحظه می‌توانند دوباره به پشت میله‌های زندان بازگردند. روزنامه نگاران دیگری از استانهای مختلف نیز در طی سال دستگیر و روانه ی زندان شده اند که برای آنها نیز خطر بازگشت به زندان وجود دارد. از جمله اجلال اقوامی روزنامه نگار هفته نامه ی توقیف شده پیام مردم کردستان، سعید ساعدی روزنامه نگار مستقل و همکار بسیاری از روزنامه های محلی، خانم رویا طلوعی سردبیر نشریه رسان که دادگاه آنها تا اول ژانویه ۲۰۰۶ آغاز نشده است.

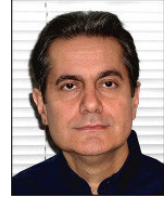
در سال ۲۰۰۵ ایران همپنان "بزرگترین زندان برای روزنامه نگاران" در قاورمیان بود. در طی سال گذشته ۱۳ روزنامه نگار و وبلاگ نویس دستگیر و بازداشت و در اول ژانویه ۲۰۰۶، پنج روزنامه نگار همپنان در پشت نرده های زندان بسر می بردند. تهدید، افسار، بازجویی و بازداشت خودسرانه به شکل پشتم گیری افزایش یافته است. بسیاری از روزنامه نگاران ایران در حال حاضر با سپردن وثیغه های سنگین در بیرون از زندان بسر می برند. به قدرت رسیدن رئیس جمهور محافظه کار محمود احمدی نژاد این وضعیت را بهبود نبفشیره است.

علاوه بر افزایش صعودی احضار و تهدید روزنامه نگاران، سانسور روزنامه ها توسط ارگان های مختلف حکومتی از دادستان تهران تا شورای عالی امنیت ملی و وزارتخانه های فرهنگ و ارشاد اسلامی و اطلاعات، در سال گذشته تعداد بازهم بیشتری از روزنامه نگاران ممنوع خروج شدند از جمله عیسی سحرخیز، علی مزروعی، احمد زید آبادی و عمادالدین باقی و آقای عمادالدین باقی که از جمله برندگان جایزه ی کمیسیون فرانسوی حقوق بشر بودند، نتوانست برای دریافت جایزه خود در فرانسه حضور یابد.

بهرام محیی

فلسفه‌ی حقوق بشر (گفتار شانزدهم)

گسترش در پهنا و تعمیق در ژرفا

اندیشه‌ی حقوق بشر در تکامل تاریخی خود، در دو بعد تعمیق و گسترش یافته است: در ژرفا یا بعد محتوایی و در پهنا یا بعد مکانی. در بعد محتوایی، شاهد ژرفش تدریجی ایده‌ی حقوق بشر هستیم. این ژرفش، مراحل سه گانه‌ای را پشت سر گذاشته و صورتهای گوناگونی از حقوق بشر را به همراه آورده است که مهمترین آنها عبارتند از: حقوق لیبرالی، حقوق سیاسی و حقوق اجتماعی. اگر حقوق لیبرالی صرفاً این هدف را دنبال می‌کند که امنیت و آزادی فرد را از تعرض بیگانه و بویژه قدرت دولتی مصون دارد و آن را تضمین نماید، حقوق سیاسی گامی جلوتر بر می‌دارد و از نظم اجتماعی می‌طلبد که نه تنها آزادی همسان برای کلیه‌ی شهروندان، بلکه فراتر از آن، برابری حق مشارکت در اعمال اراده‌ی سیاسی را نیز تأمین کند. اما حقوق اجتماعی از هر دو این حقوق فراتر می‌رود و این وظیفه را به جامعه تحمیل می‌کند که شرایط اجتماعی و اقتصادی مناسب برای همه‌ی اعضای آن جامعه و حداقلی از یک معیشت در خور انسان را برای آنان فراهم آورد. به این ترتیب روشن است که تکامل و توسعه‌ی حقوق بشر از حقوق لیبرالی به حقوق سیاسی و سپس اجتماعی، وظایف و مطالبات بیشتری را به نظم اجتماعی و قدرت دولتی تحمیل کرده است. افزون بر ژرفش ایده‌ی حقوق بشر در بعد محتوایی، با گسترش آن در بعد مکانی نیز روبرو هستیم. به عبارت دیگر، حقوق بشر در گستره‌ی بین‌المللی در حال توسعه است و بقول معروف روند «جهانشمول» شدن را می‌گذراند. این جهانشمولیت به دو صورت تجلی می‌یابد: نخست به صورت تلاش در راستای ایجاد اعتبار بین‌المللی برای حقوق بشر از طریق وارد کردن دولتها در میثاقها و قراردادهای فراگیر و موظف کردن آنها به رعایت این حقوق در قلمرو حاکمیتشان، و دوم به صورت کوشش کشورهای توسعه نیافته و فقیر برای اینکه حقوق بشر در مناسبات میان ملتهای گوناگون نیز به رسمیت شناخته شود و تجدید تقسیم نعمات مادی به گونه‌ای تحقق پذیرد که امکان یک زندگی در شأن انسان در همه‌ی کشورهای جهان ممکن گردد. این کوشش که ناشی از آگاهی فزاینده‌ی است و

وابستگی و مسئولیت متقابل ملتها و دولتهای جهان را به مثابه اعضای یک خانواده‌ی بزرگ بشری در نظر می‌گیرد، تکانه‌ی نیرومندی برای توسعه‌ی دامنه‌ی اعتباری حقوق بشر فراهم می‌سازد. آشکار است که هر دو گرایش رشد یابنده‌ی حقوق بشر، یعنی ژرفش محتوایی و بسط مکانی آن، در رابطه‌ای پرتنش با یکدیگر قرار دارند و ایجاد هماهنگی میان آنها کار ساده‌ای نیست. زیرا حقوق بشر هر چه ژرف‌تر و گسترده‌تر شود و وظایف و مطالبات بزرگتری را به نظم اجتماعی تحمیل کند، چشم انداز تحقق آن در مقیاس فراگیر جهانی دشوارتر می‌گردد. به عبارت دیگر، هر چقدر دامنه‌ی اعتبار حقوق بشر گسترده‌تر گردد، ناچار است مطالبات کمتری را مطرح سازد. زیرا حقوق بشر نه تنها همه‌ی انسانها را برخوردار از حق همه‌جانبه‌ای برای یک زندگی انسانی می‌داند، بلکه تضمین چنین حقی را در سراسر جهان نیز می‌طلبد. اما دستیابی به چنین اهدافی کار آسانی نیست. در مباحث نظری حقوق بشر در این زمینه، با راه حل‌های گوناگون ناشی از مواضع و دیدگاههای گاه متناقض و ناسازگار روبرو می‌شویم. دیدگاههای محافظه کارانه خواهان فروکاستن حقوق بشر به حقوق لیبرالی مانند امنیت و آزادی فردی و عدم تعرض خشونت آمیز دولت نسبت به چنین حقوقی هستند. از این دیدگاه، هر آینه دولتی بتواند فراتر از این حقوق لیبرالی، حقوق اجتماعی یعنی برخورداری از یک زندگی مناسب انسانی را برای شهروندان خود تضمین نماید، دامنه‌ی اعتبار چنین حقوقی در مرزهای کشور مربوطه محدود می‌ماند. در نقطه‌ی مقابل دیدگاه محافظه کارانه، دیدگاه ترقیخواهانه قرار دارد که خواهان دگرگونی در وضعیت کنونی و مناسبات بین‌المللی است. این دیدگاه معتقد است که در روند جهانروایی و ادغام فزاینده‌ی سیستمهای گوناگون در یکدیگر و همکاری و وابستگی متقابل میان ملتهای مختلف، لازم است که حقوق بشر - و نه فقط حقوق لیبرالی بلکه همچنین حقوق سیاسی و اجتماعی - در مقیاس جهانی تأمین گردد. اما از آنجا که چنین امری در جهانی که از دولتهای مستقل ملی گوناگون تشکیل شده کار آسانی نیست، باید اصلاحات بنیادینی در نظام بین‌المللی ایجاد گردد که بر شالوده‌ی آن، دولتهای موجود در یک نظم فراگیر سیاسی ادغام گردند، نظمی که ارگانها و نهادهای قانونگذار و اجرایی آن، از اختیارات لازم برای تأمین حقوق بشر در سراسر گیتی برخوردار باشند.

سرنوشت مبارزه با بهره‌کشی از کودکان جهان

در سال ۲۰۰۴ میلادی، تعداد کودکان نابالغی که در برابر دستمزدی اندک به کار گماشته شدند، نسبت به سال ۲۰۰۰ سی میلیون نفر کاهش یافت. با این همه، هنوز ۲۱۸ میلیون کودک ۵ تا ۱۷ ساله در جهان مجبور به انجام کارهای مشقت‌بار هستند.

سازمان جهانی کار، اخیراً، با انتشار گزارش سالانه خود، این آگاهی‌ها را در اختیار افکار عمومی گذاشت. **Kalus Günther** کارشناس این سازمان گفت: "تعداد کودکان کم سن و سالی که به کارهای خطرناک وادار می‌شدند، در فاصله سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۴ یک چهارم کمتر شد، اما رقم باقی مانده همچنان تکان دهنده است: هنوز ۱۲۰ هزار کودک نابالغ، به کارهایی اشتغال دارند که مانع رشد آن‌ها می‌شود و سلامتی‌شان را به خطر می‌اندازد." کارشناس سازمان جهانی کار، اظهار امیدواری کرد که ظرف ده سال آینده، این وضعیت پایان یابد و مبارزه با کار کودکان به مرحله‌ای تعیین کننده برسد.

تاکنون ۱۶۰ کشور جهان پیمان مبارزه با کار کودکان را امضاء کرده‌اند. این پیمان، که در سال ۱۹۹۲ تصویب شد، می‌گوید که هیچکس حق ندارد در سنین زیر پانزده سالگی به صورت مرتب کار کند. اما کشورها در زمینه تحقق این هدف راه‌های متفاوتی را پیموده‌اند. بهترین نمونه‌های موفقیت، در کشورهای آمریکای لاتین و کارائیب قابل پی‌گیری است. به عنوان نمونه، برزیل، توانست در فاصله سال‌های ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۴ تعداد کودکان زیر پانزده ساله را که مجبور به کار می‌شوند، یک سوم کاهش دهد و به حدود ۵ میلیون نفر برساند. سازمان جهانی کار، اراده سیاسی حاکمیت برزیل را، دلیل اصلی این موفقیت می‌داند. در این کشور، مبارزه با فقر و سرمایه‌گذاری در سیستم آموزشی جدی گرفته شده است و دولت خانواده‌های صاحب کودکان دبستانی را با خدمات اجتماعی مورد پشتیبانی قرار می‌دهد.

در کشورهای آفریقایی، وضعیت بهره‌کشی از کودکان برعکس آمریکای لاتین است. به گزارش سازمان جهانی کار، در این

منطقه، فقر نسبت به سال ۱۹۹۲ بیشتر شده و به همین دلیل کودکان مجبورند در کارخانه‌ها، کشتزارها و خانه‌ها تن به کارهایی بدهند که برای رشد و سلامتی آن‌ها زیانبار است. در این قاره، ۴۷ میلیون کودک امکان رفتن به مدرسه را ندارند و تعداد کودکان بی‌سرپرستی که والدین آن‌ها قربانی ایدز شده‌اند به ۴۳ میلیون تن می‌رسد. این کودکان، چاره‌ای ندارند جز آن که در سنین پائین برای تامین معاش خود کار کنند.

به نظر کارشناسان سازمان جهانی کار، مبارزه با بهره‌کشی از کودکان، تنها در کشورهایی به نتیجه خواهد رسید که حکومت‌های آن‌ها خواستار این امر باشند. نمونه‌ها نشان می‌دهند که گسترش سیستم آموزشی، بیش از هرچیز به این امر کمک می‌کند. چین، در این زمینه بهترین نمونه است. به موجب یک قانون جدید، شهروند چینی اگر ۹ سال به مدرسه نرفته باشد، حق اشتغال ندارد. این قانون باید به بهره‌کشی از کودکان کم سن و سال پایان دهد، اما به گزارش سازمان جهانی کار، هنوز تا اجرای قانون در سراسر چین، راه درازی در پیش است.

اغلب، نهادها و سازمان‌های بین‌المللی مثل سازمان جهانی کار، بانک جهانی و یونیسف از طرح‌های مربوط به مبارزه با کار کودکان پشتیبانی می‌کنند. نمونه‌ای از این طرح‌ها، به پاکستان مربوط می‌شود. در سال ۱۹۹۶ سندیکاهای این کشور علیه یک شرکت تولیدکننده توپ‌های فوتبال، به خاطر بهره‌کشی از کودکان طرح دعوا کردند. در این شرکت، ۷ هزار کودک خردسال به کار دوختن توپ اشتغال داشتند. این مبارزه در کنار کمک‌های جهانی به ثمر نشست و از شش سال پیش دیگر موردی از کار کودکان کشف نشد. هفت هزار کودک کارگر نیز، توانستند با کمک‌های بین‌المللی، روانه مدرسه شوند. فدراسیون جهانی فوتبال هم، استفاده از توپ‌هایی را که به وسیله کودکان دوخته می‌شود، در بازی‌های جهانی ممنوع کرد.

در عین حال، سازمان جهانی کار به سختی می‌تواند مانع فعالیت یکایک واحدهائی شود که از کار ارزان کودکان سود می‌برند. حتی پس از آن که کودکی از کار در یک کارخانه منع می‌شود، ممکن است در جایی دیگر به کار گماشته شود.

هر کس حق آزادی عقیده و بیان دارد

ماده ۱۹ اعلامیه جهانی حقوق بشر

جنجال پذیرش زنان تماشاچی!

محمود احمدی نژاد، رئیس جمهوری اسلامی ایران روز دوشنبه‌ی گذشته، طی اقدامی کم سابقه خواستار ایجاد امکان برای حضور زنان در ورزشگاه‌ها شد، اقدامی که مورد توجه رسانه‌های گروهی داخلی و خارجی قرار گرفت. بسیاری از مدافعان حقوق زنان، با شک و تردید به این اقدام احمدی نژاد نگاه می‌کردند. مخالفت جدی و بلافاصله‌ی تعدادی از مراجع مذهبی مانند آقایان مصباح یزدی، گلپایگانی و فاضل لنکرانی و نیز شمار قابل توجهی از نمایندگان مجلس با تصمیم احمدی نژاد، نشان داد حق با ناباوران بود. خانم فریبا داودی مهاجر روزنامه‌نگار و از مدافعان حقوق زنان، به پرسش‌هایی در این زمینه پاسخ داده است.

خانم داودی مهاجر، نظر رئیس جمهور ایران، آقای احمدی نژاد مبنی بر اختصاص بخشی از مرغوب‌ترین مکانهای تماشاگران در استادیوم‌های ورزشی در مسابقات فوتبال ملی برای بانوان و خانواده‌های آنان مورد انتقاد برخی از نمایندگان مجلس و همینطور علمای مذهبی قرار گرفته است. نظر شما در این مورد چیست؟

فریبا داودی مهاجر: بله، البته، نیت آقای احمدی نژاد در ارتباط با موضوع مورد بحث برای خود من شخصا مشخص نیست و اینکه ممکن است ایشان در تایید بین‌المللی امروز با تمسک به این موضوع بخواهد افکار عمومی جهان را نسبت به خودش تلطیف کند و طبق روال قبلی صحبت و نظرهای خودش را پس بگیرد، چنانچه در مصاحبه‌های مطبوعاتی اخیر هم اظهار نظر قبلی خودش را که درباره‌ی پول نفت و بردن آن بر سر سفره‌های مردم بوده براحتی پس گرفته است. بعید به نظر می‌رسد رئیس جمهوری که به گفته‌ی آقای مصباح یزدی با نذر و نیاز و دعای مومنین رای آورده است به یکباره با چنین زاویه بازی اظهار نظری خلاف اظهار نظرها و عقاید مومنین جامعه ایران داشته باشد. ایشان بخوبی عقاید همفکران خودشان را، بخصوص درباره مسئله حجاب و مسئله زنان، می‌دانند و بعید است که در چنین شرایطی که مسئله رفتن زنان به ورزشگاهها در اولویت دولت نیست این اجازه را صادر کند. من، بهرحال، در نیت ایشان شک دارم و فکر می‌کنم این نکته هم قابل تامل است و کسانی هم که اظهار نظر می‌کنند

باید به این نکته توجه کنند. اما از سوی دیگر اظهار نظرهای عجیب و غریبی را هم در حاشیه این موضوع می‌شنویم، مثل اظهار نظر آقای محمدتقی رهبر که می‌گوید، نگاه زن مسلمان به ساق و پای برهنه‌ی مرد شرعا درست نیست. من البته نمی‌دانم چه کسی چنین فتوایی را داده است و بخصوص تلویزیون که مرتب برنامه‌های فوتبال و کشتی و شنای مردان را پخش می‌کند، چطور تا کنون مرتکب این اعمال خلاف شرعی شده است! یا زنانی که به حج می‌روند و در تمام مدت طواف دستها و شانه‌ها و ساق‌های پای مردها را می‌بینند، چطور مرتکب این عمل خلاف می‌شوند. و یا در اظهار نظر دیگر، ما نظر آقای ابوطالب را می‌بینیم که می‌گوید، ما چون مشکل فرهنگی داریم، نباید زنان به استادیوم بروند که اینهم در واقع پاک کردن صورت مسئله است و ایشان بجای اینکه ببینند مسئله را حل بکنند و با مشکل فرهنگی جامعه برخورد بکنند، می‌گویند که زنان باید به ورزشگاهها نروند و این یک خطای خیلی بزرگ است.

به نظر شما، خانم داودی مهاجر، چرا این تصمیم، الان، در شرایط فعلی مطرح شده؟

فریبا داودی مهاجر: بله، من خدمت‌تان عرض کردم و گفتم که به نظر می‌رسد در شرایطی که اولویت ما الان این موضوع نیست، طرح این مسئله در واقع یک آدرس عوضی است برای اینکه اذهان بنوعی درگیر مسئله‌ای بشوند که واقعا مسئله نیست. یعنی برای جامعه زنان مسئله است، ولی برای خود آنها مسئله نیست. ببینید، برای ما مثلا گشودن درهایی که سالها به دلیل سنت و عادت غلط به روی زنان بسته مانده، خوب بسیار مهم است. حریم‌هایی که ورودش برای زنان حرام محسوب می‌شده یا غیرشرعی، مثل پست‌های سیاسی، ریاست جمهوری، قضاوت که حتا شما در افغانستان هم با فقه موجود در آنجا می‌بینید که زن می‌تواند قاضی بشود با راهکارهایی که فقه دارد، مثل مصلحت و تلفیق. اما همچنان می‌بینید که این درها برای زنان ایران بسته است و ما مسئله‌ای را می‌بینیم، مثل رفتن زنان به استادیوم‌ها و بعد هم این هیاهو. من خودم شخصا خیلی اعتقاد ندارم که آقای احمدی نژاد مطلع نیست از اظهار نظرهای علمای قم و با توجه به اینکه بهرحال در یک حرکت هماهنگ با اصول‌گرایان ایشان رای آورده، پس به یک چنین اظهار نظرهایی باید با اما و اگر نگاه کرد و من فکر

جلوگیری از راهپیمائی به مناسبت روز معلم

روز معلم، ۱۲ اردیبهشت، به یاد اعتصاب تاریخی معلمان در سال ۱۳۴۰ در برابر مجلس شورای ملی، که به مرگ دکترخانعلی، یک دبیر تهرانی منجر شد، امسال در شرایطی سپری می‌شود که دولت جمهوری اسلامی

اجازه راهپیمائی به معلمان کشور را صادر نکرد.

علی سرفراز یزدی، نماینده مجلس شورای اسلامی گفت در شرایطی کنونی ایرانی در نظام بین‌الملل، تظاهرات معلمان وجه منفی دارد و غیرقابل توجیه است. معلمان کشور از طریق تشکل‌های صنفی روزهای ۲۵ و ۲۶ فروردین ماه در شهر کرد بیانیه‌ای صادر کردند و با اشاره به میان‌تهی از آب درآمدن وعده‌های دولت اعلام کردند در صورتی که تا ۵ اردیبهشت‌ماه اجازه تظاهرات روز معلم صادر نشود، روز ۱۶ اردیبهشت در یک حرکت مقدماتی زنگ دوم به کلاس نخواهند رفت.

علی اشرف درویشیان، نویسنده و از معلمان با سابقه کشور، در باره روز معلم در مصاحبه می‌گوید:

علی اشرف درویشیان: روزهایی که نامگذاری می‌شود برای قدردانی یا یادآوری زحمات معلمان و نیز برای همبستگی بیشتر بین اصناف مختلف اغلب در این روزها فعالیت‌های بیشتری از طرف معلمان و کارگرها برای اظهار وجود انجام می‌شود. و این روزها البته سابقه تاریخی دارد. مثلاً روز معلم برمی‌گردد به فعالیت‌های ممتدی که در طول تاریخ آموزگاران و اساتید ایرانی انجام دادند. مهم‌ترین آنها مسئله‌ای بود که به اسم یک معلم به نام خانعلی در نزدیک مجلس کشته شد. و این باعث شد که این روز به اسم روز معلم نامگذاری بشود و در این روز معلم‌ها به هرحال خواسته‌های خود را بیان کنند. اما در جامعه امروز ایران متأسفانه هنوز معلم نتوانسته به حقوق واقعی خودش دسترسی پیدا کند به خاطر اینکه مشکلاتی همیشه در این راه بوده و از اجتماع معلم‌ها جلوگیری کردند و اگر اعتراضی داشتند، این اعتراض‌ها سرکوب شده و خواسته‌های آنها همچنان در بوته فراموشی قرار گرفته است. آ.ا.: درست در روزهای انقلاب کانون مستقل معلمان شکل گرفت. آیا الان یک همچو سازمانی وجود دارد که معلم‌ها از طریق آن بتوانند خواست خودشان را دنبال کنند؟

علی اشرف درویشیان: در همان روزهای آغاز انقلاب، بسیاری از تشکیلات مستقل صنفی تشکیل شدند، شامل معلم‌ها و کارگرها بودند که به مرور از این تجمع این تشکیلات جلوگیری شد و همه این تشکیلات دولتی شدند. در چند سال اخیر صنف‌ها این تجمع‌ها، آهسته آهسته خود را از زیر نفوذ تشکیلات دولتی خارج کردند، اما خوب چند تظاهرات و اظهارات وجودی که از طرف اینها بیان شد، اینها سرکوب کردند و نشد که کاملاً به یک حالت منسجمی دسترسی پیدا کنند. به این خاطر الان واقعا ما به آن صورت یک تشکیلات مستقل نداریم. چه در مورد کارگرها که نمونه واضح آن همین اعتراضات سندیکای شرکت واحد بود و چه توسط معلم‌ها که هنوز به جایی نرسیده است و حقوق‌شان آن طور که باید به آنها داده نشده.

آ.ا.: پیامی برای معلمان کشور دارید به مناسبت روز معلم، به عنوان یک معلم؟

علی اشرف درویشیان: من فکر می‌کنم تازمانی که معلم‌های کشور ما در یک سازمان گرد هم نیایند و اساسنامه خاص خودشان را ننویسند و منشور خاص خودشان را تهیه نکنند، همچنان بلاتکلیف خواهند ماند و همچنان حقوق‌شان ضایع و پایمال خواهد شد. بزرگترین کاری که معلم‌ها خواهند کرد این است که واقعا دورهم جمع بشوند و بخواهند که وضع‌شان بهتر شود و در این روزگاری که می‌بینیم در تمام دنیا چطور واقعا سندیکاهای مختلف و اصناف مختلف می‌توانند به حقوقشان دسترسی پیدا کنند، در ایران هم باید این وضع ایجاد شود توسط کارگران مبارز و معلم‌هایی که سالهای سال زحمت کشیدند و همچنان حقوقشان پامال شده. این کار باید انجام بشود. مهم‌ترین و ضروری‌ترین کار همین است که معلم‌ها خواستار یک سندیکا و یک صنف و یک اجتماع کامل و فراگیر بشوند. آ.ا.: معلمان یک لشکر ۲۰ میلیونی از دانش‌آموزان را دارند و به تبع آن پدرومادرهای این‌ها را. چرا نتوانسته‌اند با ارتباط برقرار کردن خوب با این گروه بزرگ که می‌توانند عامل فشار باشند، دست کم یک انجمن صنفی خودشان و یک اتحادیه صنفی تشکیل بدهند. آیا این نقطه ضعف معلم‌ها بوده که نتوانسته‌اند چنین رابطه‌ای را برقرار کنند؟

علی اشرف درویشیان: نه این به خاطر ضعف کاری و عدم

بقیه در صفحه ۱۵

نتیجه برگزاری انتخابات شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد

مجمع عمومی سازمان ملل متحد هفته پیش جلسه داشت و طی آن اولین دور انتخابات برای انتخاب اعضای شورای تازه تشکیل شده حقوق بشر برگزار شد. نتیجه رقابت فشرده ۸۲ کشور عضو سازمان ملل، انتخاب ۴۷ عضو برای فعالیت در شورای حقوق بشر بود. اعضای جدید شامل الجزایر، کامرون، جیبوتی، گابون، غنا، مالی، موریس، مغرب، نیجریه، سنگال، افریقای جنوبی، تونس، زامبیا، بحرین، بنگلادش، چین، هند، اندونزی، ژاپن، اردن، مالزی، پاکستان، فیلیپین، کره جنوبی، عربستان، سریلانکا، چک، لهستان، روسیه، آرژانتین، برزیل، کوبا، اکوادور، گواتمالا، مکزیک، پرو، اوروگوئه، کانادا، فنلاند، فرانسه، آلمان، هلند، سوئیس، انگلستان، آذربایجان و اوکراین میباشند. این اعضا توانستند با برخورداری از حداقل نصف بعلاوه یک آراء و پر کردن سهمیه گروه جغرافیائی خود به شورا راه یابند. نکته جالب انتخابات مربوط به گروه آسیا می باشد که ایران نیز جزو کاندیداها بوده است. به نتیجه انتخابات برای این گروه توجه فرمائید:

سیزده کشور انتخاب شده از آسیا بترتیب آراء بشرح زیرند:

هند (۱۷۳)، اندونزی (۱۶۵)، بنگلادش (۱۶۰)، ژاپن (۱۵۸)، مالزی (۱۵۸)، پاکستان (۱۴۹)، کره جنوبی (۱۴۸)، چین (۱۴۶)، اردن (۱۳۷)، فیلیپین (۱۳۸)، بحرین (۱۳۴)، عربستان (۱۲۶) و سریلانکا (۱۲۳).

پنج کشور انتخاب نشده از آسیا بترتیب آراء بشرح زیرند:

تایلند (۱۲۰)، لبنان (۱۱۲)، قرقیزستان (۸۸)، ایران (۵۸)، عراق (۵۲).

مشاهده میشود که از میان هجده کشور رقیب در آسیا، ایران با اختلاف زیاد از قرقیزستان هفدهم شده است که گویای چهره نامساعد کشور بطور کلی و چگونگی وضعیت حقوق بشر در ایران از دید جامعه بین المللی است. این گونه انتخاباتها معیارهای خوبی برای شناخت چهره دولتها نزد افکار عمومی است. جا دارد مسولین کشور به سر عقل آمده با اصلاح وضعیت حقوق بشر در کشور

بیش از این آبروی کشور را نبرند و باعث دین گریزی در جامعه و فرار مغزها نشوند.

طبق مصوبات سازمان ملل متحد، شورای حقوق بشر چندین بار در سال تشکیل جلسه داده در مقایسه با کمیسیون حقوق بشر، نظارت دقیقتر و جدیتری بر وضعیت حقوق بشر در کشورها خواهد داشت. روشن است در این بررسیها، پرونده حقوق بشر دولتهائی نظیر ایران با سابقه بیش از بیست سال نقض حقوق بشر در کمیسیون، در اولویت باشد.

با شروع بکار شورای حقوق بشر در آینده نزدیک، کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد بعد از پنجاه سال فعالیت بکار خود خاتمه خواهد داد.

کشور های عضو شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد

خبرگزاری آسوشیتدپرس اعلام کرد: کوبا، عربستان، چین و روسیه به رغم آمار حقوق بشر ضعیفشان کرسیهای شورای حقوق بشر جدید سازمان ملل را به دست آوردند؛ اما ایران و ونزوئلا در این رقابت ناکام ماندند.

به گزارش این خبرگزاری گروههای حقوق بشر اعلام کردند که آنها به طور کل از ۴۷ عضو منتخب این شورا خشنودند. این شورا جایگزین کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل می شود.

کنت روت، مدیر اجرایی دیده بان حقوق بشر، اعلام کرد: دولت های خرابکار و دولت هایی که تاریخچه ی تضعیف حمایت از حقوق بشر را در جریان عضویت در کمیسیون قبلی داشتند، هم اکنون در زمره ی اقلیت به شمار می روند. وی افزود: هیچ تضمینی وجود ندارد که این شورا به موفقیت برسد؛ اما این اقدام گامی در یک مسیر صحیح است. روت پیش از رای گیری اعلام کرد، این شورا نسبت به کمیسیون بی اعتبار قبلی ارتقای زیادی یافته؛ چرا که بسیاری از کشورهایی که ناقض حقوق بشرند و در کمیسیون قبلی عضو بودند، در این شورا به دنبال کرسی نبودند.

این کشورها شامل سودان، زیمبابوه، لیبی، کنگو، سوریه، ویتنام، نپال، سریلانکا، اریتره و اتیوپی هستند.

آمریکا در انتخابات این شورا حضور نداشت؛ اما جان بولتون نماینده ی آمریکا در سازمان ملل، با مورد تمسخر قرار دادن انتخاب کوبا در شورای حقوق بشر گفت: این امر نگرانی های واشنگتن را درباره ی این هیات جدید ثابت کرد و مخالفت آمریکا را با این شورا توجیه کرد.

کارائیب نیز به آرژانتین، برزیل، کوبا، اکوادور، گواتمالا، مکزیک، پرو و اروگوئه اختصاص یافت. تاسیس نهاد تازه‌ی شورای حقوق بشر یکی از گام‌های اساسی برای اصلاح ساختار سازمان ملل متحد است. آمریکا با تشکیل این نهاد مخالف بود با این استدلال که سازمان ملل نمی‌تواند از انتخاب کشورهای جلودگی کند که در عرصه‌ی حقوق بشر کارنامه‌ی منفی دارند. ترکیب منطقه‌ی شورای کنونی بر اساس جمعیت است. هر کشوری برای به دست آوردن کرسی باید اکثر آرای ۱۹۱ عضو سازمان ملل را کسب کند.

علی کمالی

شورای حقوق بشر

مجمع عمومی در تصمیمی تاریخی در ۱۲ مارس ۲۰۰۶ تشکیل شورای حقوق بشر را به تصویب رسانید. این شورا جایگزین کمیسیون حقوق بشر می‌شود که از سوی شورای اقتصادی و اجتماعی ایجاد شده بود. نهاد تازه رکن فرعی مجمع عمومی است که مقر آن ژنو خواهد بود. تاسیس این نهاد در راستای تغییراتی بود که از سال پیش از سوی دبیرکل سازمان ملل پیشنهاد و پیگیری شد. اصلاح ساختاری سازمان ملل با توجه به دگرگونی‌های جامعه بین‌المللی نسبت به زمان تاسیس سازمان ملل در ۱۹۴۵، ضروری به نظر می‌رسید. تجربه‌های به دست آمده به کار آمد تا کاستی‌های سازمان مرتفع شوند. دبیرکل در این راه پیشرو بود. البته اصلاحات پیشنهادی دبیرکل گستره بیشتری داشت و به تشکیل شورای حقوق بشر محدود نمی‌شد. تغییر ترکیب شورای امنیت و افزایش اعضای دائم، حذف رکن غیرفعال شورای قیمومت و تقویت همکاری در زمینه حقوق بشر در زمره پیشنهادها، مفصل دبیرکل است. چندی پیش نیز با تولد رکن جدیدی زیر نظر مجمع عمومی و شورای امنیت، موسوم به «کمیسیون ایجاد صلح»^۲ گام دیگری در جهت اصلاحات سازمان ملل برداشته شد. نهاد اخیر راه‌های اعاده صلح پس از خاتمه جنگ در یک کشور را بررسی

بولتون اظهار داشت: این امر به آسانی نشان داد که نواقص کمیسیون پیشین در کمیسیون کنونی نیز هم‌چنان وجود دارد. ما زمانی که علیه این قطعنامه رای دادیم، این امر را پیش بینی کردیم. وزارت خارجه‌ی کوبا نیز اعلام کرد: آمریکا به هدفش برای جلوگیری از احراز کرسی در شورای حقوق بشر از سوی کوبا ناکام ماند. کوفی عنان دبیر کل سازمان ملل نیز از تشکیل شورای حقوق بشر جدید و میزان حضور گسترده‌ی اعضای آن استقبال کرد. استفان دوجاریک، سخنگوی عنان اظهار داشت: عنان معتقد است که این امر تعهد گسترده برای جایگزینی کمیسیون پیشین حقوق بشر را با سازمانی که می‌تواند موثرتر کار کند، نشان می‌دهد. این شورا می‌تواند ایده‌آل‌های حقوق بشر را با اعتبار بیشتری به اجرا در آورد. دوجاریک گفت: این سازمان جدید که از ۱۹ ژوئن (۲۹ خرداد) کارش را آغاز می‌کند، باید آمارهای حقوق اعضایش را به علاوه‌ی کشورهای دیگر مورد بازبینی قرار دهد. این امر به اعضا این شانس را می‌دهد تا عمق تعهدشان را به ارتقای حقوق بشر هم در خانه و هم در خارج از آن نشان دهند. روت اظهار داشت: تعدادی از کشورها در این انتخابات پیروز شدند که ما ترجیح می‌دادیم در این شورا حقوق نداشته باشند از جمله چین، روسیه، عربستان و کوبا؛ اما این امر غیر قابل اجتناب بود. این شورا در ژنو مستقر است و کرسی‌هایش بدین صورت تقسیم شده است:

۸ - کرسی برای آمریکای لاتین و حوزه‌ی کارائیب؛

۱۳ - کرسی برای آفریقا؛

۱۳ - کرسی برای آسیا؛

۶ - کرسی برای اروپای شرقی؛

۷ - کرسی برای غرب اروپا؛

کرسی‌های آسیایی به بحرین، بنگلادش، چین، هند، اندونزی، ژاپن، اردن، مالزی، پاکستان، فیلیپین، عربستان کره‌ی جنوبی و سریلانکا رسید. کرسی‌های اروپایی نیز به انگلیس، کانادا، فنلاند، فرانسه، آلمان، هلند، سوییس، جمهوری آذربایجان، جمهوری چک، لهستان، رومانی، روسیه و اوکراین اختصاص یافته است.

کرسی‌های آفریقایی نیز به الجزایر، کامرون، جیبوتی، گابون، غنا، مالی، موریتانی، مراکش، نیجریه، سنگال، آفریقای جنوبی، تونس و زامبیا اختصاص یافت. کرسی‌های حوزه‌ی آمریکای لاتین و

رعایت حقوق بشر همسو عمل کند. نهادهایی نظیر کمیته حقوق بشر یا کمیته ضد شکنجه یا دیگر نهاد ها یا دیگر سازوکارهای حقوق بشری بر رعایت مقررات مربوطه نظاره گر هستند. مکانیسم شورا مکمل فعالیت آنها است و دوگانگی به وجود نمی آید. کمیساریای عالی حقوق بشر نیز که تاکنون با کمیسیون حقوق بشر در ارتباط بود از این پس با نهاد تازه تأسیس همکاری خود را ادامه خواهد داد. سازمان های منطقه ای، سازمان های غیر دولتی و نهادهای ملی حقوق بشری همکاری نزدیکی با شورا خواهند داشت. بنابراین تصمیم گیری های شورا به مشارکت دولت ها محدود نمی شود و از مساعدت جامعه مدنی بهره مند می شود تا با دقت بیشتری عمل و تصمیم گیری کند. انتخاب کشورهای عضو در ۱۹ اردیبهشت انجام می شود. نخستین جلسه شورا در خردادماه خواهد بود. کمیسیون حقوق بشر نیز که از سال ۱۹۴۷ مشغول به کار بود، در همان ماه رسماً منحل می شود. کاستی هایی در نحوه عمل کمیسیون وجود داشت و ایراداتی به آن وارد بود، ولی در عین حال تجربه ها و دستاوردهایی داشت که در کار آینده شورای حقوق بشر قابل استفاده خواهند بود. انتخاباتی که کشورهای پیشرو دارند از حساسیت زیادی برخوردار است. با توجه به این که شورا رکنی است مرکب از کشورها و نه افراد، ترکیب کشورهای عضو بر اعتبار شورا اثر مستقیم می گذارد. پیش از این، انتخاب اعضای کمیسیون از سوی گروه های منطقه ای به عمل می آمد که با تغییر چشمگیر کنونی، انتخاب اعضای شورا از سوی کلیه کشورها صورت می گیرد. بنابراین مسئولیت حساسی بر عهده کشورها در انتخاب کشورهای نامزد عضویت قرار گرفته است. علی کمالی و کیل پایه یک دادگستری

پی نوشت ها:

۱ - ۱۷۰ رای مثبت؛ چهار رای منفی شامل جزایر مارشال، پالائو، آمریکا و اسرائیل و سه ممتنع شامل ایران، ونزوئلا و بلاروس.

۲- Peacebuilding Commission

۳- به کشورهای متعلق به آفریقا، ۱۳ آسیا، ۱۳ آمریکای لاتین و کارائیب، ۸ اروپای شرقی، ۶ اروپای غربی و دیگر کشورها ۷ کرسی تعلق می گیرد.

و خط مشی های لازم را ارائه می کند. شورا و مجمع با بهره مندی از مشاوره این نهاد به یاری کشور رهایی یافته از جنگ می شتابند تا بار دیگر صلح و امنیت برقرار شود. شورای حقوق بشر ۴۷ عضو دارد. کشورهای عضو شورا از سوی مجمع عمومی با رای مخفی انتخاب می شوند. ۳ مدت عضویت سه سال است. روش رای گیری و انتخاب اعضا براساس کسب رای اکثریت کشورهای عضو سازمان است؛ شیوه ای که در منشور پیشینه ای نداشت. شیوه مرسوم رای گیری در منشور، به استثنای موارد معین، رای اکثریت کشورهای حاضر در جلسه است که با شیوه اخیر تفاوت دارد. لذا نامزد عضویت نیازمند رای تعداد بیشتری از کشورها است که با لحاظ عضویت ۱۹۱ کشور در سازمان کسب دست کم ۹۶ رای لازم خواهد بود. از آسیا هجده کشور از جمله ایران برای عضویت اعلام آمادگی کرده اند. در انتخاب اعضا رعایت معیارهایی لازم شمرده شده است. کشور کاندیدای عضویت باید در ارتقای حقوق بشر و حمایت از آن ممتاز باشد. برای تحقق این شروط، عملکرد گذشته کشور در زمینه حقوق بشر در عرصه داخلی و بین المللی ملاک قرار می گیرد. همچنین پذیرش معاهده های حقوق بشری عامل مهمی در انتخاب به حساب می آید. از این رو کشورهای که گذشته مطلوبی در وضعیت حقوق بشر و رعایت تعهدات بین المللی مربوطه نداشته اند از عضویت در شورا بازمی مانند. در دوره سه ساله عضویت نیز باید رفتار مطلوب حقوق بشری، با کشور عضو همراه باشد. بنابراین وضعیت حقوق بشر کشور عضو در کنار دیگر کشورهای غیرعضو در معرض آزمون و مذاقه دوره ای قرار می گیرد. چنانچه کشوری حقوق بشر را به صورت سیستماتیک و فاحشی نقض کند، با عکس العمل دیگر کشورها روبه رو می شود و عضویت آن در شورا با تصمیم مجمع عمومی معلق می شود. شورا درباره حقوق بشر مسئولیت های گوناگونی بر عهده خواهد داشت. تشویق حمایت از حقوق بشر و آزادی های اساسی در سطح جهانی برای همگان بدون هرگونه تبعیض و نیز بررسی نقض حقوق بشر از سوی کشورها و موضع گیری نسبت به آن از جمله اشتغالات شورا است. شورا در تصمیم گیری و انجام کار خویش به همه اقسام حقوق بشر، یعنی حقوق مدنی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و همچنین حق بر توسعه که در اسناد مختلف منعکس است بذل توجه می کند. شورا در انجام وظایف خود به گونه ای رفتار خواهد کرد که با سایر نهادهای ناظر بر

جمعیت دفاع از حقوق بشر در ایران

www.polpiran.com

5122,CDN - C.P. 49552, Montreal, QC H3T 2A5

نیلوفر قدیری

ساز و کار شورای حقوق بشر در سازمان ملل

بحث درباره اصلاحات در سازمان ملل، مدت هاست که درون این سازمان مطرح است. سال گذشته کوفی عنان - دبیرکل سازمان ملل - گزارشی را به مجمع عمومی ارائه کرد که نتیجه کار و بررسی یک گروه از کارشناسان منتخب سازمان درباره اصلاحات سازمان ملل بود. این گروه ۱۶ نفره از کارشناسان که در میان آنها چهره های شناخته شده ای چون یوگنی پریماکوف به چشم می خوردند پیشنهادات خود را برای کارآمد کردن ساز و کارهای سازمان ملل از طریق اصلاح نهادهای اساسی و مهم این سازمان همچون شورای امنیت مطرح کرده بودند. یکی از این پیشنهادات به کار کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل مربوط می شد. این پیشنهاد بعد از بیش از ۱۰ ماه بحث و بررسی اکنون به تصویب رسیده و در آخرین مرحله تشکیل شدن قرار دارد.

بر اساس این پیشنهاد قرار است شورایی با اعضای کمتر و سازوکار انتخابی متفاوت جای کمیسیون حقوق بشر را بگیرد. در مطلبی که می خوانید روند تشکیل این شورا و بحث های پیرامون آن توضیح داده شده است.

کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل در سال ۱۹۴۶ و در واکنش به جنایات هولناک جنگ جهانی دوم برای تحکیم هنجارهای حقوقی در حفاظت از حقوق و آزادی های اولیه بشر در سراسر جهان، تأسیس شد. این کمیسیون در ماه مارس هر سال در جلسات شش هفته ای خود گزارش های مربوط به نقض حقوق بشر در کشورها را بررسی می کرد و بیانیه هایی صادر می نمود که مبنای کار دیگر نهادهای سازمان ملل می شد. این کمیسیون در ابتدای تأسیس، کارهای بزرگی انجام داد. در آن روزها کمیسیون حقوق بشر بیانیه جهانی حقوق بشر را تدوین کرد، استانداردهای بین المللی برای شکنجه و اعدام ایجاد نمود و به شکایت قربانیان آپارتاید و رژیم های دیکتاتوری آمریکای لاتین رسیدگی کرد.

این کمیسیون همچنین نظام ناظران مستقل را ایجاد کرد تا به شکنجه، کشتارهای سیاسی و خشونت علیه زنان در جهان رسیدگی کند. سال گذشته وقتی اعضای کمیسیون حقوق بشر در نشست سالانه شان در ژنو شرکت کرده بودند، پیش بینی نمی کردند که سال بعد دیگر کمیسیونی به این نام وجود نداشته باشد. در ماه مارس سال ۲۰۰۵ کوفی عنان دبیرکل سازمان ملل در گزارشی به مجمع عمومی این سازمان پیشنهاداتی را برای اصلاح سازوکار سازمان ملل ارائه کرد. مهم ترین رکن این گزارش پیشنهاد تشکیل نهادی به نام شورای حقوق بشر به عنوان جایگزینی برای کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل بود. هدف کلی پیشنهاد اصلاح سازمان ملل، هماهنگ کردن این سازمان با اهداف قرن ۲۱ اعلام شده بود. تغییر شکل نهاد حقوق بشری این سازمان هم همین هدف را دنبال می کرد. کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل چارچوب همگانی و جهانی حقوق بشر برای جامعه جهانی بود و قوانین و پیمان های حقوق بشری را تدوین می کرد. این کمیسیون در نشست های سالانه اش توجه عموم را به موضوعات حقوق بشری و موارد نقض آن در جهان جلب می کرد و مجمعی بود برای توسعه و ایجاد سیاست های حقوق بشری سازمان ملل. این کمیسیون نظامی منحصر به فرد و مستقل با راهکارهایی کارشناسانه و مخصوص به خود داشت تا از طریق آن بر پابندی کشورها به حقوق بشر نظارت کند، اما ظرفیت و قابلیت این کمیسیون برای انجام وظایفش در سال های اخیر زیر سؤال رفته بود. عنان در گزارش سال گذشته خود خطاب به مجمع عمومی به یکی از نواقص کمیسیون حقوق بشر این گونه اشاره کرد که، بعضی کشورها به دنبال عضویت در این کمیسیون هستند که خود را در برابر انتقادات دیگران مصون کنند نه اینکه به دنبال تقویت حقوق بشر باشند. بی اعتباری کمیسیون حقوق بشر کل سازمان ملل را تحت الشعاع تأثیرات منفی خود قرار داده بود.

پیشنهاد عنان تشکیل شورایی کوچکتر با جلساتی دائمی و در طول کل سال و شرایط دشوارتر برای عضویت بود. در گزارش عنان به مجمع عمومی آمده بود که کمیسیون ۵۳ عضوی حقوق بشر دیگر جوابگوی نیازهای حقوق بشری امروز دنیا نیست و به دلیل رفتارها و سیاست های بعضی کشورها اعتبار خود را از دست داده است. بنابر این شورایی ۴۷ عضوی به عنوان جایگزین این کمیسیون می تواند در عملکرد بهتر سازمان ملل در بخش حقوق بشر مؤثر باشد.

۱۰ هفته نخواهد بود. دوره عضویت کشورها در شورای جدید حقوق بشر همان سه سال است که انتخاب اعضا توسط آراء اکثریت کل مجمع عمومی صورت می گیرد. این به آن معنی است که مجمع عمومی به طور مستقیم اعضای شورا را انتخاب می کند. اعضا بعد از دو دوره عضویت پیاپی دیگر نمی توانند برای عضویت در شورا انتخاب شوند.

برخلاف کمیسیون قبلی حقوق بشر که عضویت اعضا در آن شرایط خاصی نداشت، عضویت در شورای جدید بعد از بررسی دقیق شرایط حقوق بشر در کشورهای خواستار عضویت تصویب می شود. انتخاب اعضای شورای جدید حقوق بشر در ۹ ماه مه (۱۹ اردیبهشت) انجام می شود و نشست افتتاحیه این شورا در ۱۹ ژوئن (۲۹ خرداد) برگزار می شود. انحلال کمیسیون سابق حقوق بشر در ۱۶ ژوئن (۲۶ خرداد) رسماً اعلام می شود.

پیش از تصویب قطعنامه تشکیل شورای جدید حقوق بشر، سفیر کوبا در سازمان ملل اعلام کرد که دلیل اصلی تصمیم به تشکیل شورای جدید ضرورت پایان دادن به دوران بی اعتباری کمیسیون حقوق بشر است که دلیل آن مداخله سیاسی و رفتار دوگانه ای است که از سوی آمریکا و اتحادیه اروپا بر کار این کمیسیون تحمیل شده بود. کوبا شورای کنونی را هم برای تغییر شیوه های گذشته کافی نمی داند.

این اظهار نظر فقط یکی از مجموعه نظرات متفاوتی است که از سوی کشورهای جهان درباره شورای جدید حقوق بشر ابراز شده است. جدی ترین مخالف در جریان مذاکرات برای تشکیل شورای جدید حقوق بشر، کشور آمریکا بود. آمریکا در هر دور از مذاکرات درباره این موضوع خواستار سخت تر شدن شرایط عضویت و جلوگیری از ورود کشورهای ناقص حقوق بشر به این شورا می شد. مخالفت آمریکا باعث تأخیر در رأی گیری مجمع عمومی سازمان ملل شد. جان بولتون نماینده آمریکا در سازمان ملل شرایط آسان عضویت در شورای حقوق بشر را باعث ناکارآمد شدن این شورا خواند و گفت، با این شرایط اصلاً چه نیازی به تشکیل شورای جدید و انحلال کمیسیون قبلی حقوق بشر بود؟ مخالفت آمریکا با تشکیل این شورا و سرانجام رأی منفی او به قطعنامه تشکیل شورای حقوق بشر در حالی صورت می گرفت که دبیر کل سازمان ملل، دارندگان جوایز صلح نوبل و گروههای

آنچه عنان پیشنهاد کرده بود، در مذاکرات مجمع عمومی سازمان ملل در یک سال گذشته با تغییراتی روبه رو شد و برخی شرایط آن اندکی ملایم تر شد. سرانجام در روز ۱۵ ماه مارس با ۱۷۰ رأی موافق، ۴ رای مخالف و ۳ رأی ممتنع اعضای مجمع عمومی سازمان ملل، تشکیل این شورا به تصویب رسید. ۴ رأی مخالف تشکیل شورای حقوق بشر به اسرائیل، جزایر مارشال، پالائو و آمریکا تعلق داشت و ایران، بلاروس و ونزوئلا به این طرح رای ممتنع دادند. طبق آنچه مجمع عمومی تصویب کرده است، اعضای منتخب شورای جدید حقوق بشر باید بالاترین استاندارد را در ارتقا و حفاظت از حقوق بشر داشته و به طور کامل با این شورا همکاری کرده باشند. همچنین این کشورها در طول دوره عضویت در شورای حقوق بشر در چارچوب بازبینی های دوره ای زیر ذره بین قرار دارند و هرگونه تخلف حقوق بشری، عضویت آنها را با تهدید روبه رو می کند. اعضای جدید با رای اکثریت آرای مجمع عمومی انتخاب می شوند. در صورت تخلف حقوق بشری، عضویت اعضا با رای دو سوم مجمع عمومی به حال تعلیق در می آید. این یکی از موارد مورد اعتراض آمریکا در طول مذاکرات برای تصویب تشکیل شورای حقوق بشر بود. آمریکا بر سخت تر شدن شرایط عضویت کشور ما در این شورا تأکید دارد.

اعضای کمیسیون قبلی حقوق بشر با رای سالانه شورای ۵۴ نفره اجتماعی و اقتصادی سازمان ملل برای یک دوره سه ساله انتخاب می شدند. نامزدهای عضویت از سوی پنج گروه منطقه ای سازمان ملل پیشنهاد می شدند و رای گیری درباره عضویت اعضا بدون هیچ شرایطی صورت می گرفت. از سوی دیگر، اعضا می توانستند برای چندین دوره پیاپی در کمیسیون حقوق بشر حضور داشته باشند و محدودیتی از این نظر وجود نداشت.

کمیسیون حقوق بشر در ماه مارس هر سال به مدت شش هفته در ژنو تشکیل جلسه می داد و طی این مدت به گزارش های دریافتی رسیدگی می کرد. به همین دلیل منتقدان این کمیسیون در تشریح دلایل ناکارآمدی آن به مزاح می گفتند، اگر کشوری بخواهد دست به نقض حقوق بشر بزند، بهترین زمان ماه آوریل است چرا که می تواند مطمئن باشد پرونده او تا یک سال بعد هم رسیدگی نخواهد شد. شورای جدید اما در طول سال تشکیل جلسه می دهد و محل دائمی آن همان شهر ژنو است. جلسات این شورا دست کم سه بار در سال تشکیل می شود و طول این جلسات کمتر از

مکزیک، پرو، نیکاراگوئه، آلمان، یونان، پرتغال و سوئیس، ایران، چین، کوبا و لیبی هستند.

وزارت خارجه آمریکا هفته گذشته اعلام کرد که این کشور تصمیم ندارد در انتخابات شورای حقوق بشر شرکت کند و وارد این شورا شود. در سازمان ملل دیپلمات‌ها می‌گویند دلیل انصراف آمریکا از شرکت در انتخابات نگرانی از رأی نیابردن و یا زنده شدن بحث‌های زندان ابوغریب و گوانتاناموست. هر کشور برای ورود به شورا باید دست کم ۹۶ رأی مجمع عمومی سازمان ملل که ۱۹۱ عضو دارد را به دست آورد. این رأی‌گیری به صورت مخفی صورت می‌گیرد و به همین دلیل رایزنی سیاسی و استفاده از تاکتیک‌های مختلف و تشویق و ارعاب چندان نتیجه نمی‌دهد. در سال ۲۰۰۱ آمریکا از ورود به کمیسیون حقوق بشر بازماند و با این شکست تا مدت‌ها محور بحث و گمانه‌زنی در سازمان ملل بود. این اولین بار از زمان تأسیس کمیسیون حقوق بشر در سال ۱۹۴۷ بود که آمریکا از ورود به این کمیسیون باز می‌ماند.

در آن زمان بعضی کشورها و عده رأی مثبت به حضور آمریکا در کمیسیون حقوق بشر را داده بودند اما در رأی‌گیری مخفی رأی منفی به صندوق انداختند. یکی از درخواست‌های آمریکا در جریان تصویب قطعنامه تشکیل شورای حقوق بشر این بود که پنج عضو دائم و دارای حق وتوی شورای امنیت در شورای حقوق بشر هم عضو دائمی باشند. اما این پیشنهاد به شدت از سوی اعضای مجمع عمومی سازمان ملل رد شد.

به نظر می‌رسد آمریکا با ناامید شدن از شورای حقوق بشر و عملی نشدن اهداف خود در این شورا قصد دارد با حضور در نهاد تازه تأسیس دیگری به کار خود ادامه دهد. این نهاد کمیته دموکراسی سازمان ملل است که زمزمه تشکیل آن از ژوئن سال ۲۰۰۰ شروع شد. در سپتامبر ۲۰۰۴ اولین نشست رسمی وزرای خارجه این کمیته در مجمع عمومی سازمان ملل برگزار شد. شرایط عضویت در این کمیته دموکراسی بودن کشورهاست.

مبنای تعریف این دموکراسی هم برگزاری انتخابات به صورت کاملاً رقابتی و در نظامی چندحزبی است. کشورهای اصلی این کمیته را اکنون شیلی، جمهوری چک، کره جنوبی، مکزیک، مالی، آفریقای جنوبی، آمریکا، پرتغال، لهستان و هند تشکیل می‌دهند. وقتی شورای جدید حقوق بشر در ماه ژوئن تشکیل جلسه

بین المللی حقوق بشری همچون عفو بین الملل و دیده بان حقوق بشر از این شورا حمایت کرده و می‌کنند.

آمریکا خواستار تضمین‌های بیشتری برای جلوگیری از ورود کشورهای ناقض حقوق بشر به شورای حقوق بشر بود.

یکی از این تضمین‌ها از نظر آمریکا، انتخاب اعضای شورای حقوق بشر با رأی اکثریت دو سوم اعضای مجمع عمومی بود. اتحادیه اروپا هم چنین خواسته‌ای داشت اما به جدیت آمریکا آن را دنبال نکرد و با پافشاری بر آن مانع پیشرفت کار تشکیل شورا شد. چون رأی‌گیری درباره تشکیل شورای حقوق بشر در مجمع عمومی سازمان ملل انجام می‌شد، مخالفت آمریکا تأثیر چندانی در رأی‌گیری نداشت و فقط روند تصویب قطعنامه را کند کرد. این کشور اما تهدید کرده بود که به نشانه اعتراض هیأتی به ژنو نخواهد فرستاد. جمهوریخواهان کنگره هم بررسی قانونی را شروع کرده اند که ادامه کمک‌های مالی آمریکا به بودجه ۲۰۰۷ سازمان ملل را به پیشرفت اصلاحات در حوزه حقوق بشر این سازمان مشروط می‌کند.

نمایندگان جمهوریخواه کنگره شورای جدید حقوق بشر را گزینه‌ای نامناسب خوانده اند که فقط باعث قدرت گرفتن دیکتاتورها می‌شود. کنگره آمریکا از سال گذشته و همزمان با تشکیل گروه ویژه بررسی اصلاحات در سازمان ملل توسط کوفی عنان، در کنگره هم گروه کاری به ریاست مشترک نیوت گینگریچ و جورج میشل تشکیل داد. این گروه کاری، شورای حقوق بشر را نهادی بدون کارایی کافی خوانده است. از جمله دلایل مخالفت گروه کاری کنگره با این پیشنهاد، دشوار بودن اخراج اعضا از شورا به دلیل نقض حقوق بشر اعلام شده است. نمایندگان کنگره می‌گویند، ورود کشورها به درون شورا بسیار آسان‌تر از اخراج آنهاست. تاکنون نزدیک ۲۰ کشور برای ورود به شورای حقوق بشر و شرکت در انتخابات ماه آینده این شورا اعلام آمادگی کرده اند. سهمیه بندی کشورها برای عضویت در شورا به گونه‌ای تعریف شده که از آفریقا ۱۳ کشور، از آسیا ۱۳ کشور، از شرق اروپا ۶ کشور، از آمریکای لاتین و حوزه کارائیب ۸ کشور و از غرب اروپا ۷ کشور در این شورا حضور دارند.

کشورهایی که تاکنون برای عضویت در شورا و شرکت در انتخابات نامزد شده اند، الجزایر، بنگلادش، پاکستان، جمهوری چک، گرجستان، مجارستان، اوکراین، لتونی، آرژانتین، برزیل،

شوند اقدام مهمی است. این به آن معنی است که دیگر اعضا مانند کمیسیون قبلی حقوق بشر، فقط به دلیل نبودن کاندیدای رقیب از یک منطقه نمی توانند وارد شورای حقوق بشر شوند. از سوی دیگر کشورهای عضو باید بالاترین استانداردهای ارتقا و حفاظت از حقوق بشر را دارا باشند و سوابق حقوق بشری شان را به هیأت نظارت شورای حقوق بشر ارائه کنند تا این سوابق به طور مرتب در طول دوران عضویت کشورها، مورد بررسی و نظارت قرار گیرد. مجمع عمومی هم قدرت به تعلیق درآوردن عضویت کشورها در شورا را دارد و این قدرتی است که در گذشته وجود نداشته است. کمیسیون حقوق بشر در گذشته فقط اقدامات واکنشی نشان می داد اما شورای حقوق بشر وظیفه دارد در جلوگیری از موارد نقض حقوق بشر وارد عمل شود. اما همه اینها به حمایت اعضا بستگی دارد. با حمایت اعضا و عملی شدن همه بندهای قطعنامه تصویب شده، دیگر ناقضان حقوق بشر به راحتی نمی توانند وارد عمل شوند.

انتخاب اعضای شورای حقوق بشر سازمان ملل

گفت و گو با دکتر عبدالکریم لاهیجی، معاون فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر -

مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نیویورک اعضای شورای حقوق بشر این سازمان را انتخاب کرد. شورای حقوق بشر نهادی است جدید با ۴۷ عضو که قرار است جایگزین کمیسیون

حقوق بشر سازمان ملل شود. در سالهای اخیر به این کمیسیون انتقاد شدید می شد که کارآیی لازم را برای پاسداری از حقوق بشر در جهان ندارد. ایران هم داوطلب عضویت در این شورا شده بود، اما انتخاب نشد. کیواندخت قهاری از دکتر عبدالکریم لاهیجی، معاون فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر، دعوت به شرکت در مصاحبه ای در این باره کرد که در پی می خوانید.

آقای دکتر لاهیجی، سرانجام مجمع عمومی سازمان ملل متحد اعضای شورای حقوق بشر را انتخاب کرد و ایران که برای عضویت داوطلب شده بود، انتخاب نشد. خواهش می کنم در این باره توضیح بدهید که چرا؟

عبدالکریم لاهیجی: با توجه به اینکه تقسیم بندی بر مبنای جغرافیایی - قاره ای و به اعتبار وسعت و جمعیت هر یک از قاره ها

دهد، بحران دارفور در سودان و شرایط حقوق بشری ترکیه اولین موضوعات در دستور کار خواهند بود.

از این شورا حمایت کنید

اظهارات کوفی عنان به هنگام تصویب طرح " شورای حقوق بشر" در مجمع عمومی سازمان ملل در اقدامی تاریخی و به یادماندنی با اکثریت آرا به تصویب شورای ۴۷ عضوی حقوق بشر رأی داد. انتخابات اعضای این شورای جدید به معنای پشت سر گذاشتن روندهای گذشته و شروعی تازه، بسیار با اهمیت است. بنابراین همه اعضا باید به طور کامل از روند انتخابات و شورای جدید حمایت کنند. این شورا که اولین جلسه آن در ۱۹ ژوئن تشکیل می شود، جایگاهی عالی تر و پاسخگویی بیشتری نسبت به کمیسیون مورد انتقاد قبلی خواهد داشت.

در روز ۹ ماه مه سازمان ملل اعضای اولین شورای حقوق بشر خود را انتخاب می کند. این لحظه می تواند و باید شروع جدیدی باشد برای همه کارهای حقوق بشری سازمان ملل. ۱۷۰ کشور از جمله همه هم پیمانان و اشنگتن در ناتو به قطعنامه تشکیل شورای جدید حقوق بشر رأی مثبت دادند و این اتفاق بزرگی است. دلایل زیادی وجود دارد برای اینکه امیدوار باشیم شورای جدید همه ویژگی های مثبت و برتر نظام قدیم را جمع کند و در کنار تغییرات مورد نیاز جدید، به عملکردی عالی برسد. همه آنها که خواستار عملی شدن این وعده و بهبود کار نهاد حقوق بشری سازمان ملل هستند اکنون چند هفته ای تا انتخابات اعضای شورا زمان دارند تا این وعده را عملی کنند. نباید بگذاریم هیچ کشوری که به حقوق بشر اهمیت می دهد، در حاشیه این جریان بماند. همه باید به عملی نشدن این وعده و بهبود عملکرد این روند کمک کنند. علی رغم رأی مثبت امیدوارکننده به تشکیل این شورا، متأسفانه آمریکا به این قطعنامه رأی منفی داد و در کنار اسرائیل، جزایر مارشان و پالاتو تنها اعضای مخالف تشکیل شورای حقوق بشر را تشکیل دادند.

می دانم مخالفت آمریکا به دلیل نگرانی از حضور بعضی کشورهای ناقض حقوق بشر در شورای جدید است. اما مجمع عمومی و رئیس آن، اعضای سازمان ملل را متقاعد کرده که مفادی را به قطعنامه بیافزایند که حضور ناقضان حقوق بشر در شورا را دشوار کند. اینکه اعضای شورا باید مستقیماً و تک به تک در رأی گیری مخفی و با رأی اکثریت مجمع عمومی انتخاب

اکثریت سه‌چهارم اعضای این شورا را انتخاب بکند و ما می‌دانیم که در شرایط کنونی هم که با اکثریت نصف باضافه‌ی یک بود، اعضای شورا به سختی انتخاب شدند. یادآوری می‌کنم، مثلاً برای عضویت ۱۳ کشور آفریقایی فقط ۱۳ کشور داوطلب بودند. همین وضعیت کم‌وبیش در مورد اروپای غربی و آمریکا هم بوده که برای ۷ عضویت فقط ۹ کشور درخواست عضویت کرده بودند. به عقیده‌ی من، با توجه به اینکه ترکیب سازمان ملل و ساختار منشور سازمان ملل بر این است که تمام کشورهای عضو سازمان ملل حقوق مساوی دارند و می‌توانند در تمام نهادهای سازمان ملل عضویت داشته باشند، به استثنای شورای امنیت، من فکر می‌کنم که نتیجه‌ی بدست آمده برای ما مدافعان حقوق بشر کم‌وبیش قابل پیش‌بینی بوده، با توجه به ترکیب مجمع عمومی سازمان ملل و ساختار سازمان ملل در منشور آن.

با توجه به ترکیب اعضا و ساختار شورای حقوق بشر، انتظار تغییر محسوسی در کیفیت کار و میزان کارایی این شورا را، از جمله در مورد کشورهای مثل ایران، دارید؟

عبدالکریم لاهیجی: من این امید را دارم، بخاطر اینکه ترکیب این شورا، هرچند ترکیب آرمانی نیست، اما از ۴۷ کشوری که انتخاب شده‌اند، ۳۰ کشور کم‌وبیش صلاحیت عضویت در این شورا را دارند و تقریباً دوسوم اعضای این شورا واجد صلاحیت هستند. بنابراین، باید امیدوار بود که این شورا کارنامه‌ی بهتری از کمیسیون حقوق بشر داشته باشد، بخصوص که مدت زمان تشکیل‌اش هم بیش از کمیسیون است و حتی اگر طی ماههای آینده شورا مواجه بشود به کشوری مثل عربستان سعودی که در آن وضعیت حقوق بشر به چنان وخامتی رسیده است که نمی‌تواند به عضویت خودش در شورا ادامه بدهد. می‌دانید که در اساسنامه پیش‌بینی شده است که با اکثریت دوسوم می‌شود عضویت یک کشور را به حالت تعلیق درآورد. در هر حال، من فکر می‌کنم، این شورا با ترکیب کنونی‌اش می‌تواند کارنامه بهتری از کمیسیون حقوق بشر، بویژه، نسبت به دهسال گذشته داشته باشد.

صورت می‌گیرد، قاره آسیا و خاورمیانه ۱۳ عضو دارد و قاره آفریقا هم همینطور. در مورد قاره آسیا ۱۸ کشور داوطلب شده بودند که ۱۳ کشور عضو شدند، به لحاظ اینکه اصولاً در آسیا، همچنانکه در آفریقا، به سختی می‌توان ۱۳ کشور را پیدا کرد که کارنامه‌ی قابل قبولی، حتا، بصورت نسبی از نظر وضعیت حقوق بشر داشته باشند. اینجاست که، به اعتقاد من، انتخاب تابعی بوده از متغیر اهمیت و اعتبار دیپلماتیک و سیاسی - اقتصادی کشورهای داوطلب و در چنین زمینه‌ای است که چین انتخاب می‌شود، با توجه به اینکه عضو شورای امنیت هم هست، و پاکستان و عربستان سعودی هم انتخاب می‌شوند و ایران انتخاب نمی‌شود. و از این نظر، فکر می‌کنم، یکی از درس‌هایی که می‌شود از این انتخاب گرفت، انزوای ایران است در جامعه بین‌المللی و در سازمان ملل متحد، هم در مقایسه با مقام کشورهای آسیایی و هم بویژه، در مقایسه با کشورهای عرب در دو قاره‌ی آسیا - آفریقا. در حالیکه بحرین، اردن و عربستان سعودی، اگر به وضعیت این کشورها در منطقه نگاه کنیم، اینها انتخاب می‌شوند و ایران انتخاب نمی‌شود. در آفریقا هم ما می‌بینیم که سه کشور شمال آفریقا، الجزایر، مراکش و تونس انتخاب می‌شوند. از این نظر است که متأسفانه وضعیت ایران، به لحاظ دولت جمهوری اسلامی، هم از کشورهای آسیایی عقب‌تر است و هم از کشورهای عرب و مسلمان.

همانطور که اشاره کردید، با وجود توصیه‌های سازمانهای مدافع حقوق بشر کشورهایی مثل چین، عربستان سعودی و روسیه را انتخاب کردند. آیا می‌توانیم بگوییم انتقادی که آمریکا کرده بود، در این مورد که با مقررات جدید برای شورای حقوق بشر بازهم کشورهای ناقض حقوق بشر عضو این شورا می‌شوند، درست است؟

عبدالکریم لاهیجی: انتقاد آمریکا کم‌وبیش درست است، برای اینکه متأسفانه آمریکا خودش هم در سطح کشورهای ناقض حقوق بشر است، بویژه، با وضعیت وخیمی که در کشورهای عراق و تا حدودی افغانستان و در پایگاه نظامی گوانتانامو برای خودش بوجود آورده است. ولی اگر کشورهای عضو سازمان ملل و ما مدافعان حقوق بشر می‌خواستیم از پیشنهادات آمریکا تبعیت بکنیم، اصلاً من فکر نمی‌کنم که شورای حقوق بشر بوجود می‌آمد، به لحاظ اینکه آمریکا پیشنهادش این بود که مجمع عمومی با

هیچ کس نباید شکنجه شود یا تحت مجازات
بارفراظالمانه، ضد انسانی یا تحقیرآمیز قرار

گیرد. ماده ۵ اعلامیه جهانی حقوق بشر

نگرانی از بازداشت جهانلگو

نرگس محمدی، سخنگوی کانون مدافعان حقوق بشر در یک گفت‌وگو با اشاره به جلسه صبح امروز کانون مدافعان حقوق بشر گفت: در این جلسه موضوع بازداشت و نحوه نگهداری رامین جهانلگو مورد بحث و بررسی قرار گرفت و اعضا به اتفاق آرا بازداشت و انتساب اتهام جاسوسی به وی را بی‌پایه و اساس دانستند. وی افزود: کانون مدافعان حقوق بشر نگرانی خود را از بازداشت جهانلگو و وضعیت نگهداری وی به دلیل اینکه هیچ اطلاعی از وی در دست نیست، ابراز می‌دارد.

محمدی با بیان اینکه کانون مدافعان حقوق بشر در این جلسه، سیاست‌هایی مبنی بر کنترل فعالان دانشجویی از طریق محرومیت از ادامه تحصیل و اخراج آنها از دانشگاه‌ها را خلاف اعلامیه جهانی حقوق بشر و اصول قانون اساسی دانست، گفت: طبق ماده ۲۶ اعلامیه جهانی حقوق بشر هر فرد حق ادامه تحصیل دارد و ممانعت از ادامه تحصیل وی علاوه بر اینکه خلاف موازین حقوق بشر است، با قانون اساسی نیز مغایرت دارد.

سخنگوی کانون مدافعان حقوق بشر با اشاره به اخراج پیمان عارف و محمد دردکشان از دانشگاه و ممانعت از ادامه تحصیل مهدی امینی‌زاده و بهنام امینی از فعالان جنبش دانشجویی، گفت: این اقدامات موجی از نگرانی را در بین جامعه دانشجویی ایجاد کرده است، بر همین اساس کانون مدافعان حقوق بشر خواستار اصلاح این موارد است. وی همچنین با اشاره به اقدام شهرداری اصفهان در قطع درختان چارباغ اصفهان برای عبور مترو از زیر این بنای تاریخی، گفت: کانون مدافعان حقوق بشر ضمن اظهار نگرانی از این اقدام شهرداری اصفهان، در بیانیه‌ای به توضیح این اقدام خلاف قانون می‌پردازد.

انتقاد نسبت به ردصلاحیت سلطانی در انتخابات کانون و کلا

در بیانیه کانون مدافعان حقوق بشر نسبت به ردصلاحیت سلطانی در انتخابات کانون و کلا آمده است: از دیرباز قانون‌گريزان با ممانعت‌تراشی‌های خود و به شیوه‌های گوناگون سعی در جلوگیری از تحقق استقلال کانون و کلا دادگستری داشته‌اند اما علی‌رغم تلاش‌های ضد استقلالی، در نهایت با سعی و کوشش حقوقدانان و

وکلاي دوراندیش و حق‌طلب، لایحه استقلال کانون و کلا دادگستری در سال ۱۳۳۱ به همت مرحوم دکتر محمد مصدق به تصویب رسید.

این بیانیه می‌افزاید: متأسفانه در دهه‌های اخیر عده‌ای قانون‌گریز دست از تلاش بر نداشته و به طرق مختلف با اقداماتی از قبیل جلوگیری از برگزاری انتخابات هیأت مدیره به مدت ۱۸ سال و نیز تصویب قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت در سال ۷۶ و همچنین ایجاد جریان موازی به نام کارشناسان حقوقی قوه قضاییه موضوع ماده ۱۸۷ قانون برنامه سوم توسعه سعی در کم‌رنگ نمودن این استقلال و حتی از بین بردن آن نموده‌اند.

در ادامه این بیانیه آمده است: انتخابات دوره بیست و چهارم کانون و کلا دادگستری مرکز نیز از این تعرضات و تلاش‌های غیرقانونی مصون نمانده و مخالفین استقلال کانون و کلا در شب برگزاری انتخابات با ارسال لیست ۱۴ نفره‌ای از کاندیداها - آن هم با دخالت مقامی غیرمسئول - تلاش در جهت ایجاد مانع بر سر راه انتخابات نمودند که با هوشیاری هیأت مدیره و هیأت نظارت بر انتخابات و نمایندگان تشکل‌های انتخاباتی این اقدامات غیرقانونی خنثی و بی‌اثر گردید و انتخابات دوره بیست و چهارم هیأت مدیره کانون و کلاي دادگستری مرکز طبق موازین قانونی انجام گرفت و هیأت نظارت نیز صحت آن را تایید نمود.

این بیانیه در ادامه آورده است: متأسفانه در تاریخ ۸۴/۱۲/۲۲ (یعنی چهار روز پس از برگزاری انتخابات) نامه‌ای که فاقد وجاهت قضایی است به کانون و کلاي دادگستری مرکز واصل و ضمن آن مبادرت به اعلام ردصلاحیت آقای عبدالفتاح سلطانی گردیده که این اقدام آن هم در این مقطع زمانی سوال برانگیز است و تأسف انگیزتر اینکه هیأت نظارت بر انتخابات دوره بیست و چهارم کانون و کلاي دادگستری مرکز با اکثریت شکننده‌ای بر این عمل غیرقانونی مهر صحت نهاده است و در آخرین اقدام تصمیمی (ظاهراً از ناحیه شعبه اول دادگاه انتظامی قضات) و در خارج از موعد قانونی به کانون و کلا ارسال شده که برخلاف معمول فاقد شماره شعبه و فاقد نام دادرسان و حتی امضای قضات رسیدگی کننده می‌باشد و ضمن تصمیم غیرقانونی و حتی غیرمعمول فوق‌الذکر بدون پاسخ به دلایل اعتراض عبدالفتاح سلطانی و بدون ارایه دلیل اعتراض ایشان مردود اعلام شده است. این بیانیه می‌افزاید: کانون مدافعان حقوق بشر اقدامات انجام شده خلاف

- علت عدم موفقیت خاتمی مخالفت و مقاومت نیروهای محافظه کار است. اما این به معنای شکست جنبش اصلاح طلبی نیست.

- آیا علت عدم موفقیت اصلاحات خروج دسته جمعی روشن فکران، فعالین و طرفداران آزادی از کشور نیست؟
- نه. مردم کشور ما هم فعالند و هم آماده مبارزه برای اصلاحات هستند. دلیل آن هم شمار بزرگ زندانیان سیاسی است.

- آیا از تعداد زندانیان اطلاع دارید؟

- خیر. رژیم حاضر به انتشار لیست زندانیان سیاسی نیست. متأسفانه بسیاری از خانواده‌ها هم از اعلام علنی زندانی شدن عضو خانواده خود واهمه دارند.

- در انتخابات اخیر ریاست جمهوری ۱۷ میلیون ایرانی به امید بهتر شدن اوضاع کشور به احمدی نژاد رأی دادند. آیا نشانه‌هایی هست که گویا اوضاع در حال بهبود یافتن هستند؟

- متأسفانه نه. مهمترین وعده آقای احمدی نژاد در انتخابات غلبه بر تورم اقتصادی است. اما تا کنون نه تنها موفق به این کار نشد، بلکه بر خلاف آن قیمت کالاها گرانتر شده است.

- در عرصه سیاست خارجی رییس جمهور ایران قبل از هرچیز بخاطر اظهاراتش در مورد اسرائیل معروف شده است. برآستی تفکر و نظرات وی در باب هولوکاست از کجا نشأت می‌گیرد؟ آموزش کتاب‌های درسی شما در باب هولوکاست چیست؟

- در مدارس به ما آموخته شد که هیتلر و مسیحی‌ها تعداد زیادی از یهودیان را قتل عام کرده‌اند.

- از ابعاد و وسعت نابودی یهودیان هم حرفی به میان می‌آید؟
- در بسیاری از دروس تاریخ موضوع هولوکاست مفصلاً تشریح نمی‌شد.

- چرا احمدی نژاد ادعا می‌کند که هولوکاست افسانه‌ای بیش نیست؟

- این را از خودشان پیرسید.

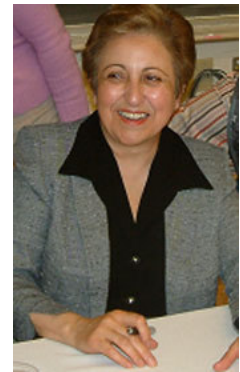
- با علم به این مسائل برای شما قابل درک است که اسرائیل تمام سعی خود را خواهد کرد تا ایران به سلاح اتمی دست پیدا نکند؟

- اگر منظور شما حمله نظامی به ایران است، باید بگویم که من مخالف هستم. - آیا شما از بررسی شدن پرونده ایران در شورای امنیت سازمان ملل و متقاعد کردن ایران برای انصراف از غنی سازی اورانیوم حمایت می‌کنید؟

موازین و خلاف قانون یکی از قضات یکی از شعب دادگاه انتظامی قضات و هیأت نظارت انتخابات دوره بیست و چهارم هیأت مدیره کانون وکلای دادگستری مرکز و مردود شمردن اعتراض سلطانی بدون ارایه دلیل را که نتیجه آن بی‌حرمتی به وکلایی که با اکثریت قاطع به آقای عبدالفتاح سلطانی رأی داده‌اند، می‌باشد و نادیده گرفتن حق قانونی ایشان در خصوص عضویت در هیأت مدیره به عنوان یکی از حقوق اجتماعی ایشان را محکوم می‌نماید.

گفت و گوی "فوکوس" با عضو کانون مدافعان حقوق بشر

گفت و گوی هفته نامه آلمانی Focus (۲۴ آوریل ۲۰۰۶) با شیرین عبادی در باره حمله به ایران، مسئله اتمی، هولوکاست و ...

سؤال: پس از به قدرت رسیدن آیت الله خمینی شما شغل و کالت خود را از دست دادید و بناحق به زندان افتادید. از دو سوء قصد جان سالم بدر

بردید. شوهر خواهرتان به جرم داشتن آرزوی ایرانی دیگر اعدام شد. گاهی فکر کردید که کشور را ترک کنید؟

پاسخ: من به وطن علاقه مند هستم و میل دارم در ایران زندگی کنم. هیچ گاه چنین فکری به ذهنم خطور نکرد.

- اما بسیاری از هم وطنان شما کشور را ترک کردند.

- هرانسانی حق انتخاب آزادانه محل زندگی خود را دارد. من می‌خواهم در وطنم زندگی کنم.

- ترسیم شما از ۲۷ سال گذشته ایران ما را به یاد دو دظام آپارتاید و آلمان شرقی می‌اندازد. به نظر می‌رسد که ایران مخلوطی از نظام آپارتاید بخاطر سرکوب زنان و نظام آلمان شرقی بخاطر جاسوسی و دموکراسی کاذب است. چرا ایرانی‌ها به این رژیم اجازه انجام هر کاری را می‌دهند؟ مگر این ایرانی‌ها همان‌هایی نیستند که یک بار موفق به طرد شاه شدند...

- در این دوران ما یک انقلاب و یک جنگ هشت ساله را از سر گذارانیم. مردم از جنگ و خونریزی خسته شده‌اند. به همین خاطر مخالف یک انقلاب دیگر هستند و خواهان اصلاحات می‌باشند. دوران سرنگون کردن سپری شده است. زیرا این کار حاصلی جز خشونت و خونریزی برای جامعه ندارد.

- اما اصلاحات آقای خاتمی به نتیجه مورد دلخواه نرسید.

- آیا در جریان اعتراضات و تظاهرات کشور هستید؟
- بله، همیشه. این اعتراضات، اعتراضاتی علیه بیکاری فراگیر و علیه مزد ناچیزی که پاسخ گوی زندگی عادی مردم نیست.
- در پاییز ۲۰۰۳ شما برنده جایزه صلح نوبل شدید. اعطای جایزه در واقع حاوی پیام سیاسی کمیته نوبل به رژیم تهران بود. از آن زمان تاکنون تغییری در فضای تعقیب و فشار بر مخالفین بوجود آمده است؟

- نه زیاد. در این مدت فقط یک قانون به سود زنان تصویب شد، یعنی قانون سرپرستی بچه‌ها.
برگردان مجید روشن زاده - برلین

تاسیس انجمن زنان برنده جایزه صلح نوبل

شیرین عبادی از اعضا بنیادین کانون مدافعان حقوق بشر در گفت‌وگویی، با اعلام این خبر گفت: تاکنون ۱۲ زن موفق شده‌اند جایزه صلح نوبل را تصاحب کنند که پنج تن آنها از میان ما رفته‌اند. وی افزود: به پیشنهاد بنده هفت زن برنده جایزه صلح نوبل که در قید حیات هستند و در کشورهای ایران، آمریکا، ایرلند (دو نفر)، برمه، کنیا و گواتمالا زندگی می‌کنند و دور هم گرد آمدند و پس از یک ساعت بحث و گفت‌وگو، انجمن زنان برنده جایزه صلح نوبل را تاسیس کردند. عبادی با بیان اینکه این انجمن بین‌المللی و غیرانتفاعی است، هدف از تاسیس آن را بررسی مسائل و مشکلات زنان در سراسر جهان عنوان کرد و گفت: انجمن زنان برنده جایزه صلح نوبل روز نهم آوریل ۲۰۰۶ مطابق با بیستم فروردین ماه سال ۸۵ به طور رسمی اعلام موجودیت کرد.

وی افزود: دفتر مرکزی این انجمن در کشور کاناداست و طبق مقررات اساسنامه، زنان برنده جایزه صلح نوبل عضو اعضای دائمی هیات مدیره هستند و هر کدام دو کارشناس صاحب نظر در زمینه مشکلات زنان منطقه خود معرفی می‌کنند تا موضوعات کارشناسی شده و در سطح بین‌المللی با مردم دنیا مطرح شود. عبادی تصریح کرد: یکی از اقدامات این انجمن برگزاری کنفرانس بین‌المللی در هر سال است که بر این اساس اولین کنفرانس بین‌المللی قرار است در ۲۰ فروردین سال ۸۶ در اروپا و با عنوان «نقش زنان در پیشبرد صلح خاورمیانه» برگزار می‌شود. اولین بانوی ایرانی برنده جایزه صلح نوبل افزود: در کنفرانس‌های بین‌المللی کلیه زنان برنده جایزه صلح نوبل حضور خواهند داشت و از کشورهای مختلف نیز کارشناسانی برای ایراد سخنرانی دعوت خواهند شد.

- سازمان ملل و شورای امنیت نماد وجدان جهانی‌اند و من اطمینان دارم که تصمیمات اتخاذ شده‌اش به مرحله اجرا در خواهند آمد.
حال این تصمیمات خواه در مورد ایران و یا خواه اسرائیل باشند.
- آیا ایران با وجود ذخایر عظیم گاز و نفت نیاز به تکنولوژی اتمی دارد؟
- در این مورد نمی‌توانم چیزی بگویم. در امور تهیه و تولید انرژی صاحب نظر نیستم.

هدف از تاسیس انجمن زنان برنده جایزه صلح نوبل بررسی مسائل و مشکلات زنان در سراسر جهان عنوان کرد و گفت: انجمن زنان برنده جایزه صلح نوبل روز نهم آوریل ۲۰۰۶ مطابق با بیستم فروردین ماه سال ۸۵ به طور رسمی اعلام موجودیت کرد. دفتر مرکزی این انجمن در کشور کاناداست و طبق مقررات اساسنامه، زنان برنده جایزه صلح نوبل عضو اعضای دائمی هیات مدیره هستند و هر کدام دو کارشناس صاحب نظر در زمینه مشکلات زنان منطقه خود معرفی می‌کنند تا موضوعات کارشناسی شده و در سطح بین‌المللی با مردم دنیا مطرح شود.

- در آمد نفت ایران به میلیاردها دلار می‌رسد. این پول به جیب چه کسی می‌رود. ظاهراً فقط مبلغ ناچیزی عاید مردم می‌شود...
- طبق گزارش سازمان ملل از هرهفت ایرانی یک نفر زیر خط فقر زندگی می‌کند. این رقم برای کشور ثروتمندی مانند ایران رقم بسیار منفی است و این ناشی از اداره نادرست اقتصاد و نظام اداری که بر رشوه خواری و اجحاف استوار است.
- بسیاری از منتقدین بر این باوراند که انتخاب موضوع اتم از طرف احمدی نژاد در حقیقت به قصد فرار از پاسخ به موضوعات اصلی کشور و بخاطر ناتوانی در غلبه بر موج فزاینده نارضایتی مردم می‌باشد. آیا به نظر شما این درک درست است؟
- من هیچ وقت عضو دولت نبودم و نمی‌دانم که در پشت درهای بسته چه می‌گذرد.

بقیه از صفحه آخر

ماده پنجاهم

مقررات این میثاق تمام واحدهای دولتهای فدرال (کشورهای هم عهد) را بدون محدودیت و یا استثنائی، شامل خواهد بود.

ماده پنجاه و یکم

۱- هر دولت عضو این میثاق میتواند اصلاحیه ای (برای این میثاق) پیشنهاد کند و متن آنرا نزد دبیر کل سازمان ملل متحد بسپارد. دبیر کل سازمان ملل متحد هر طرح اصلاحی پیشنهاد شده ای را به دولتهای عضو ارسال میدارد و از آنها درخواست میکند که به او اعلام دارند، آیا مایلند کنفرانسی از دولتهای عضو بمنظور بررسی و تصمیم گیری (اخذ رای) در باره طرحهای پیشنهادی، تشکیل گردد. در صورتیکه حداقل یک سوم دولتهای عضو موافق تشکیل چنین کنفرانسی باشند، دبیر کل، کنفرانسی را زیر نظر سازمان ملل متحد تشکیل خواهد داد. هر اصلاحی که مورد پذیرش اکثریت دولتهای حاضر و رای دهنده در کنفرانس قرار گیرد، (آن اصلاح) برای تصویب به مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارائه خواهد شد.

۲- اصلاحات زمانی قدرت اجرایی پیدا خواهد کرد که به تصویب مجمع عمومی سازمان ملل متحد برسد و اکثریت دوسوم دولتهای عضو، آنرا بنا به روند قانونگذاری خود (قانون اساسی) پذیرفته باشند.

۳- وقتیکه اصلاحات، قدرت اجرایی پیدا میکنند، برای آن دسته از دولتهائی که آنرا پذیرفته اند (اجرای) آن الزامی خواهد شد و سایر دولتهای عضو به مقررات این میثاق و هر گونه اصلاحیه ای که قبلا آنرا پذیرفته اند، موظف می باشند.

ماده پنجاه و دوم

صرف نظر از اطلاعیه های صادر شده در بند ۵ ماده ۴۸، دبیر کل سازمان ملل متحد مراتب ویژه زیر را به تمام دولتهای مذکور در بند ۱ همان ماده، اطلاع خواهد داد:

الف) امضاءها، مصوبه ها و پیوستها بنا به ماده ۴۸

ب) تاریخ قدرت اجرایی این میثاق بنا بر ماده ۴۹ و تاریخ قدرت اجرایی اصلاحات بنا به ماده ۵۱

ماده پنجاه و سوم

۱- متن های چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیائی این میثاق دارای اعتباری برابر است و در بایگانی سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد.

۲- دبیر کل سازمان ملل متحد رونوشت تأیید شده این میثاق را برای کلیه دولتهای مذکور در ماده ۴۸ ارسال خواهد کرد.

هیپیک از مقررات این میثاق نباید به گونه ای تفسیر گردد که به مقررات منشور ملل متحد و اساسنامه های موسسات تفهیمی که معین کننده مسئولیتهای گوناگون ویژه سازمان ملل هستند و (نیز) موسسات تفهیمی مربوط به موضوعهای این میثاق، لطمه وارد آورد.

جمعیت دفاع از حقوق بشر در ایران

Society of Human Rights in Iran

- از آنجا که هر فردی میتواند بدون هیچگونه تبعیضی از کلبه حقوق و آزادیهای مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر بهره مند گردد.

- از آنجا که هر کس حق دارد برقراری نظم را بخواهد که از لحاظ اجتماعی و بین المللی، حقوق و آزادیهای را که در اعلامیه جهانی حقوق بشر ذکر گردیده است، تامین نماید و آنها را بموقع اجراء گذارد.

- از آنجا که حقوق انسانی را باید با وضع و اجرای قانون حمایت کرد تا بشر بعنوان آخرین علاج به قیام برضد سلطه انسان بر انسان مجبور نگردد.

جمعیت دفاع از حقوق بشر در ایران تامین حقوق و آزادیهای مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر را برای مردم ایران وجهه کوشش و همت خود قرار میدهد.

از مقدمه اساسنامه جمعیت دفاع از حقوق بشر در ایران

www.polpiran.com

5122.CDN - C.P 49552 - Montreal. QC H3T

ترجمه: ن. نوری زاده

کنوانسیون بین المللی حقوق مدنی و سیاسی سازمان ملل متحد

مصوبه ۲۶ دسامبر ۱۹۶۶ / قطعنامه A 2200

قدرت اجرائی بنابر ماده ۴۹، ۲۳ مارس ۱۹۷۶

قسمت پایانی

ماده چهل و سوم

اعضای کمیته و (اعضای) کمیسیونهای ویژه حل اختلاف که طبق ماده ۴۲ تعیین شده اند، محق می باشند که از تسهیلات، امتیازات و مصونیتهای کارشناسان مامور سازمان ملل متحد همانگونه که در قسمتهای (مربوط) به مقاله نامه امتیازات و مصونیت ها وضع شده است، استفاده کنند.

ماده چهل و چهارم

مقررات اجرائی این میثاق، به آئین نامه های دادرسی مقرر شده در زمینه حقوق بشر و اسناد تشکیل دهنده میثاقهای سازمان ملل و موسسات تخصصی خللی وارد نمی سازد و (نیز این مقررات) مانع از آن نخواهد شد که دولتهای عضو این میثاق، برای حل اختلافات (خود) طبق موافقت نامه های بین المللی عمومی یا اختصاصی (که) بین آنها وجود دارد) به دیگر آئین نامه های دادرسی متوسل شوند.

ماده چهل و پنجم

کمیته گزارش سالانه از فعالیت های خود را بوسیله شورای اقتصادی و اجتماعی به مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارائه خواهد داد.

بخش پنجم

ماده چهل و ششم

هیچیک از مقررات این میثاق نباید به گونه ای تفسیر گردد که به مقررات منشور ملل متحد و اساسنامه های موسسات تخصصی که معین کننده مسئولیتهای گوناگون ویژه سازمان ملل هستند و (نیز) موسسات تخصصی مربوط به موضوعهای این میثاق، لطمه وارد آورد.

ماده چهل و هفتم

هیچیک از مقررات این میثاق نباید به گونه ای تفسیر گردد که به حق ذاتی تمام مردم جهت بهره مندی و استفاده کامل و آزادانه از منابع و ثروتهای طبیعی خودشان، لطمه ای وارد آورد.

بخش ششم

ماده چهل و هشتم

۱- این میثاق برای امضای هر دولت عضو سازمان ملل و یا عضو هر یک از موسسات تخصصی آن و یا هر دولت عضو (متعهد به) اساسنامه دیوان بین المللی دادگستری و هر دولتی که (از طرف) مجمع عمومی سازمان ملل متحد دعوت شود تا عضو این میثاق گردد، گشوده میباشد.

۲- این میثاق تابع به تصویب (قانون اساسی هر کشور) است. اسناد تصویب نزد دبیر کل سازمان ملل متحد سپرده خواهد شد.

۳- این میثاق بنا بر بند اول این ماده برای پیوستن (وارد شدن) هر دولتی، گشوده شده است.

۴- پیوستن بوسیله سپردن سند الحاق نزد دبیر کل سازمان ملل متحد انجام خواهد گرفت.

۵- دبیر کل سازمان ملل متحد تمام دولتهایی که این میثاق را امضاء کرده اند و یا به آن پیوسته اند را از سپرده شدن هر سند تصویبی یا الحاقی آگاه خواهد کرد.

ماده چهل و نهم

۱- این میثاق سه ماه پس از تاریخ سپردن سی و پنجمین سند تصویبی یا الحاقی نزد دبیر کل سازمان ملل متحد قدرت اجرایی پیدا خواهد کرد.

۲- برای هر دولتی که این میثاق را پس از سپردن سی و پنجمین سند تصویبی یا الحاقی، تصویب کند یا به آن بپیوندد، این میثاق ۳ ماه بعد از تاریخ سپردن سند تصویبی یا الحاقی برای آن کشور لازم الاجرا خواهد شد.

بقیه در صفحه ۳۱

مجمعیت دفاع از حقوق بشر در ایران
Society of Human Rights in Iran

5122, CDN - C.P. 49552, Montreal, QC H3T 2A5
www.polpiran.com